

Dansk udgave

## Retsforskrifter

---

### Indhold

#### I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

---

#### II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

##### Rådet

##### 89/458/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 18. juli 1989 om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra motorkøretøjer for så vidt angår europæiske emissionsnormer for biler med motorslagvolumen på mindre end 1,4 liter ..... 1

##### 89/459/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 18. juli 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende mønsterdybden på dæk til visse klasser af motorkøretøjer og påhængskøretøjer til disse ..... 4

##### 89/460/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 18. juli 1989 om ændring af direktiv 85/3/EØF om vægt, dimensioner og visse andre tekniske data for visse landevejskøretøjer, med henblik på fastsættelse af ophørstidspunktet for de dispensationer, der er indrømmet Irland og Det Forenede Kongerige ..... 5

##### 89/461/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 18. juli 1989 om ændring af direktiv 85/3/EØF om vægt, dimensioner og visse andre tekniske data for visse landevejskøretøjer, med henblik på fastsættelse af visse tilladte maksimumsdimensioner for sættevognstog ..... 7

Indhold (fortsat)

89/462/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 18. juli 1989 om ændring af direktiv 78/546/EØF om statistisk registrering af vejgodstrafikken inden for rammerne af en regional statistik ..... 8

89/463/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 18. juli 1989 om ændring af direktiv 83/416/EØF om udstedelse af tilladelse til interregional ruteflyvning med passagerer, post og fragt mellem medlemsstaterne ..... 14

89/464/Euratom:

- ★ Rådets beslutning af 18. juli 1989 om et forsknings- og uddannelsesprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskab inden for fjernhåndtering i farlige eller ødelagte nukleare miljøer (1989—1993) TELEMAT ..... 16

89/465/EØF:

- ★ Rådets attende direktiv af 18. juli 1989 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — ophævelse af visse undtagelser i henhold til artikel 28, stk. 3, i sjette direktiv 77/388/EØF ..... 21

89/466/EØF:

- ★ Rådets beslutning af 18. juli 1989 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at anvende en foranstaltning, som fraviger artikel 11, punkt A, nr. 1, litra b), i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ..... 23

Kommissionen

89/467/EØF:

- ★ Kommissionens beslutning af 12. juli 1989 om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85 (IV/30.566—UIP) ..... 25

## II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

## RÅDET

## RÅDETS DIREKTIV

af 18. juli 1989

om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra motorkøretøjer for så vidt angår europæiske emissionsnormer for biler med motorslagvolumen på mindre end 1,4 liter

(89/458/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE  
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Euro-  
pæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

i samarbejde med Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale  
Udvalg <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er vigtigt at vedtage foranstaltninger, der tager sigte på  
gradvis at etablere det indre marked i perioden indtil den  
31. december 1992; det indre marked indebærer et område  
uden indre grænser med fri bevægelighed for personer, varer,  
tjenesteydelser og kapital;

det første handlingsprogram for Fællesskabet på miljøområ-  
det, som Rådet vedtog den 22. november 1973, tilskyndede  
til, at de seneste videnskabelige landvindinger inddrages i  
bekæmpelsen af luftforurening forårsaget af udstødningsgas  
fra motorkøretøjer, og at de allerede vedtagne direktiver  
tilpasses i overensstemmelse hermed;

det tredje handlingsprogram indeholder bestemmelser om at  
iværksætte en yderligere indsats for at nedsætte det nuvæ-  
rende niveau for emissioner af forurenende gasser fra  
motorkøretøjer væsentligt;

i direktiv 70/220/EØF <sup>(4)</sup>, senest ændret ved direktiv  
88/436/EØF <sup>(5)</sup>, er der fastsat grænseværdier for emission  
af carbonmonoxid og uforbrændte carbonhydrider fra de  
nævnte motorer; disse grænseværdier blev første gang skær-  
pet i direktiv 74/290/EØF <sup>(6)</sup> og, i henhold til direktiv  
77/102/EØF <sup>(7)</sup>, suppleret med grænseværdier for emission  
af nitrogenoxider; grænseværdierne for disse tre forurenende  
gasser blev etapevis reduceret i direktiv 78/665/EØF <sup>(8)</sup>,  
direktiv 83/351/EØF <sup>(9)</sup>, og direktiv 88/76/EØF <sup>(10)</sup>,  
mens der i direktiv 88/436/EØF blev fastsat grænseværdier  
for emissioner af forurenende partikler fra dieselmotorer;

Kommissionens undersøgelser af spørgsmålet har vist, at der  
i Fællesskabet findes eller i øjeblikket udvikles teknologi, der  
gør det muligt at nedsætte grænseværdierne for alle motor-  
størrelser yderligere;

der bør gøres en særlig indsats for at fremme de rene  
teknologier til motorkøretøjer inden for rammerne af forsk-  
ningsprogrammet til udvikling af nye teknologier;

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 56 af 27. 2. 1988, s. 9, og EFT nr. C 134 af  
31. 5. 1989, s. 8.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 262 af 10. 10. 1988, s. 89, og EFT nr. C 120 af  
16. 5. 1989.

<sup>(3)</sup> EFT nr. C 208 af 8. 8. 1988, s. 7.

<sup>(4)</sup> EFT nr. L 76 af 6. 4. 1970, s. 1.

<sup>(5)</sup> EFT nr. L 214 af 6. 8. 1988, s. 1.

<sup>(6)</sup> EFT nr. L 159 af 15. 6. 1974, s. 61.

<sup>(7)</sup> EFT nr. L 32 af 3. 2. 1977, s. 32.

<sup>(8)</sup> EFT nr. L 223 af 14. 8. 1978, s. 48.

<sup>(9)</sup> EFT nr. L 197 af 20. 7. 1983, s. 1.

<sup>(10)</sup> EFT nr. L 36 af 9. 2. 1988, s. 1.

for at opnå den størst mulige fordel for miljøet i Europa og samtidig sikre markedets enhed er det nødvendigt at indføre strengere europæiske normer, der er baseret på total harmonisering, og som er mindst lige så strenge som dem, der gælder i De Forenede Stater, og som dem, der er vedtaget af Europa-Parlamentet; disse grænseværdier vil stadig bygge på den nuværende prøvningsprocedure, der er fastsat i direktiv 70/220/EØF, og må tages op til fornyet overvejelse, når denne procedure suppleres med en prøvning, der afspejler kørselsforholdene uden for bymæssig bebyggelse;

under hensyn til den vigtige rolle, som forurenende emissioner fra motorkøretøjer spiller, og til motorkøretøjers bidrag til de gasser, der er ansvarlige for drivhuseffekten, er det nødvendigt at stabilisere og derpå nedbringe navnlig motorkøretøjers CO<sub>2</sub>-emissioner i overensstemmelse med den beslutning, som Styrelsesrådet for UNEP (De Forenede Nationers Miljøprogram) traf den 24. maj 1989, særlig punkt 11d –

#### UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

##### Artikel 1

Bilag I til direktiv 77/220/EØF ændres således:

1. Punkt 5.2.1.1.4, sidste linje i tabellen, affattes således:

»C<1,400      19      5      —«

2. Punkt 7.1.1.1, sidste linje i tabellen, affattes således:

»C<1,400      22      5,8      —«.

##### Artikel 2

1. Fra den 1. januar 1990 kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører luftforurening forårsaget af emissioner fra en motor med slagvolumen på mindre end 1 400 cm<sup>3</sup>:

- nægte EØF-typegodkendelse, udstedelse af det dokument, der er nævnt i artikel 10, stk. 1, sidste led, i Rådets direktiv 70/156/EØF<sup>(1)</sup>, senest ændret ved direktiv 87/403/EØF<sup>(2)</sup>, eller national godkendelse af en motorkøretøjstype
- forbyde førstegangsibrugtagning af motorkøretøjer

når emissionerne fra denne køretøjstype eller fra køretøjer af denne art overholder direktiv 70/220/EØF, som ændret ved dette direktiv.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 220 af 8. 8. 1987, s. 44.

2. Fra den 1. juli 1992 og for så vidt angår køretøjstyper, der er udstyret med en motor med slagvolumen på mindre end 1 400 cm<sup>3</sup>:

- kan medlemsstaterne ikke længere udstede det dokument, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, sidste led, i direktiv 70/156/EØF, for en køretøjstype
- skal medlemsstaterne nægte national typegodkendelse af en køretøjstype

hvis emissionerne fra denne køretøjstype ikke er i overensstemmelse med bilagene til direktiv 70/220/EØF som ændret ved dette direktiv.

3. Fra den 31. december 1992 og for så vidt angår køretøjer, der er udstyret med en motor med slagvolumen på mindre end 1 400 cm<sup>3</sup> skal medlemsstaterne forbyde førstegangsibrugtagning af køretøjer, hvis emissioner ikke er i overensstemmelse med bilagene til direktiv 70/220/EØF som ændret ved dette direktiv.

##### Artikel 3

Medlemsstaterne kan indføre fiskale begunstigelser for køretøjer, der er omfattet af dette direktiv. Disse begunstigelser skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten og desuden opfylde følgende betingelser:

- de skal gælde for alle køretøjer, der fremstilles i landet eller importeres med henblik på salg på en medlemsstats marked, og som er forsynet med udstyr, hvormed de kan opfylde de europæiske normer, inden disse bliver obligatoriske i 1992
- de ophører, så snart emissionsgrænseværdierne bliver obligatoriske for nye køretøjer, som fastsat i artikel 2, stk. 3
- de skal for den enkelte køretøjstype være væsentlig lavere end de faktiske omkostninger ved det udstyr, der indføres for at opfylde normerne, og ved dette udstyrs montering på køretøjet.

Kommissionen skal i god tid underrettes om planer om indførelse eller ændring af de i stk. 1 omhandlede fiskale begunstigelser, så den kan fremsætte bemærkninger.

##### Artikel 4

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1990. De underretter straks Kommissionen herom.

##### Artikel 5

Inden udgangen af 1990 træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om

- også at bringe bestemmelserne vedrørende køretøjer udstyret med en motor med slagvolumen på 1 400 cm<sup>3</sup> og derover på linje med de datoer og normer, der er fastsat i dette direktiv, på grundlag af en forbedret europæisk afprøvningsmetode, der omfatter en kørselscyklus uden for bymæssig bebyggelse
- at omsætte de grænseværdier, der indføres ved dette direktiv for køretøjer udstyret med en motor med slagvolumen på mindre end 1 400 cm<sup>3</sup>, til denne forbedrede afprøvningsmetode.

#### Artikel 6

På forslag af Kommissionen, der tager hensyn til resultaterne af arbejdet vedrørende drivhuseffekten, træffer Rådet afgø-

relse med kvalificeret flertal om foranstaltninger til begrænsning af CO<sub>2</sub>-emissioner fra motorkøretøjer.

#### Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1989.

*På Rådets vegne*

R. DUMAS

*Formand*

## RÅDETS DIREKTIV

af 18. juli 1989

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende mønsterdybden på dæk til visse klasser af motorkøretøjer og påhængskøretøjer til disse

(89/459/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE  
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, vedtog den 19. december 1984 en resolution om færdselssikkerhed <sup>(4)</sup>, hvori Kommissionen opfordres til at fremlægge forslag herom for Rådet;

fastsættelse af regler om den mindste mønsterdybde på dæk er et specielt og specifikt spørgsmål, som imidlertid indgår i målsætningerne for og arbejdet i 1986, der var det europæiske færdselssikkerhedsår;

Europa-Parlamentet vedtog den 18. februar 1986 en beslutning vedrørende et fællesskabsprogram for færdselssikkerhedsåret 1986 <sup>(5)</sup>, og heri er mønsterdybden på dæk et af de spørgsmål, hvorom der snarest muligt ønskes vedtaget fællesskabsbestemmelser;

formålet med sådanne bestemmelser er at skabe større sikkerhed;

de nationale forskrifter for mindste mønsterdybde er forskellige i de enkelte medlemsstater, og disse forskelle giver bilisterne problemer med at overholde færdselsreglerne, når de fører deres køretøj på de forskellige medlemsstaters område;

en harmonisering af disse forskrifter vil lette motorkøretøjers og personers frie bevægelighed mellem medlemsstaterne samt bidrage til at fjerne handelshindringer og konkurrenceforvridninger —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

## Artikel 1

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dæk til køretøjer i klasse M1, N1, O1 og O2, som defineret i bilag I til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil <sup>(6)</sup>, senest ændret ved direktiv 87/403/EØF <sup>(7)</sup>, så længe de er i brug på vej, skal have en dybde i hovedmønsteret på slidbanen på mindst 1,6 mm.

Ved »hovedmønster« forstår det brede mønster på den midterste del af slidbanen, en del, som dækker ca.  $\frac{3}{4}$  af denne banes bredde.

## Artikel 2

Medlemsstaterne kan efter høring af Kommissionen vedtage udelukkelse fra direktivets anvendelsesområde eller anvende særlige bestemmelser for køretøjer, som er af historisk interesse, og som oprindeligt var udstyret med pneumatiske dæk eller andre dæk, som i ny stand havde en mønsterdybde på under 1,6 mm, på betingelse af, at disse køretøjer er udstyret med sådanne dæk, at de anvendes under særlige forhold, og at de ikke eller næsten ikke benytter det offentlige vejnet.

## Artikel 3

Efter høring af Kommissionen vedtager og offentliggør medlemsstaterne inden den 1. juni 1991 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1992. De meddeler Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre dette direktiv.

## Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1989.

På Rådets vegne  
R. DUMAS  
Formand

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 279 af 17. 10. 1987, s. 5.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 47 af 27. 2. 1989, s. 185.

<sup>(3)</sup> EFT nr. C 80 af 28. 3. 1988, s. 22.

<sup>(4)</sup> EFT nr. C 341 af 21. 12. 1984, s. 1.

<sup>(5)</sup> EFT nr. C 68 af 24. 3. 1986, s. 35.

<sup>(6)</sup> EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

<sup>(7)</sup> EFT nr. L 220 af 8. 8. 1987, s. 44.

## RÅDETS DIREKTIV

af 18. juli 1989

om ændring af direktiv 85/3/EØF om vægt, dimensioner og visse andre tekniske data for visse landevejskøretøjer, med henblik på fastsættelse af ophørstidspunktet for de dispensationer, der er indrømmet Irland og Det Forenede Kongerige

(89/460/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE  
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til Rådets direktiv 85/3/EØF af 19. december 1984 om vægt, dimensioner og visse andre tekniske data for visse landevejskøretøjer <sup>(1)</sup>, senest ændret ved direktiv 89/338/EØF <sup>(2)</sup>, særlig artikel 8, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(3)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(4)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(5)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

I direktiv 85/3/EØF er der fastsat bestemmelser vedrørende tilladt totalvægt, største tilladte dimensioner samt visse andre tekniske data for visse landevejskøretøjer;

beskaffenheden af visse dele af vejnettet i Irland og Det Forenede Kongerige gjorde det ikke muligt for disse medlemsstater, på tidspunktet for vedtagelsen af direktiv 85/3/EØF og af senere ændringer, at anvende alle bestemmelserne i dette direktiv;

anvendelsen af visse af disse bestemmelser i de pågældende medlemsstater blev derfor midlertidigt udsat;

den 4. februar 1987 fremsendte Kommissionen til Rådet en første rapport vedrørende de dispensationer, der ved artikel 8, stk. 1 og 3, i direktiv 85/3/EØF, er indrømmet Irland og Det Forenede Kongerige, hvoraf det fremgik, at de broer i Irland og Det Forenede Kongerige, som er bygget i overensstemmelse med de konstruktionsnormer, der anvendes i disse medlemsstater, har en bæreevne, der er tilstrækkelig for så vidt angår køretøjer med tilladt totalvægt som fastsat i nævnte direktiv;

på grundlag af den første rapport og de oplysninger, der senere er indhentet, har Kommissionen den 16. januar 1989 forelagt sin anden rapport vedrørende de nævnte dispensationer;

det konkluderes i rapporten, at der ikke længere er grundlag for at opretholde de ved artikel 8, stk. 1 og 3, indrømmede dispensationer, når broerne med utilstrækkelig bæreevne er blevet registreret, og hovedvejsbroerne er blevet forstærket;

oplysningerne i de pågældende rapporter fører ligeledes til den konklusion, at der ikke vil være grund til at opretholde de dispensationer, der ved artikel 8, stk. 5, i direktiv 85/3/EØF er indrømmet Irland og Det Forenede Kongerige, ud over samme dato;

de arbejder, der med henblik herpå er nødvendige, vil kunne være afsluttet den 31. december 1998;

de broer, der den 31. december 1998 endnu ikke er blevet forstærket, kan beskyttes ved lokale vægtbegrænsninger;

når sikkerhedshensynene er tilgodeset på ovennævnte måde, vil den fuldstændige gennemførelse af bestemmelserne i direktiv 85/3/EØF på Fællesskabets område som helhed få positive virkninger for transporten —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

## Artikel 1

Artikel 8 i direktiv 85/3/EØF affattes således:

## »Artikel 8

Bestemmelserne i artikel 3 finder indtil den 31. december 1998 ikke anvendelse i Irland og Det Forenede Kongerige:

- for så vidt angår de normer, der er anført i punkt 2.2, 2.3.1, 2.3.3, 2.4 og 3.3.2 i bilag I:
- bortset fra sættevognstog som omhandlet i punkt 2.2.2, såfremt:
  - i) totalvægten i belæsset stand ikke overstiger 38 tons
  - ii) trykket på en akselgruppe med tre aksler med den akselafstand, der er nærmere fastsat i punkt 3.3.2 i bilag I, ikke overstiger 22,5 tons

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 2 af 3. 1. 1985, s. 14.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 142 af 25. 5. 1989, s. 3.

<sup>(3)</sup> EFT nr. C 45 af 24. 2. 1989, s. 14.

<sup>(4)</sup> EFT nr. C 120 af 16. 5. 1989.

<sup>(5)</sup> Udtalelse afgivet den 31. maj 1989 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

— bortset fra køretøjer som omhandlet i punkt 2.2.3, 2.2.4, 2.3 og 2.4, såfremt totalvægten i belæsset stand ikke overstiger:

i) 35 tons for køretøjer som omhandlet i punkt 2.2.3 og 2.2.4

ii) 17 tons for køretøjer som omhandlet i punkt 2.3.1

iii) 30 tons for køretøjer som omhandlet i punkt 2.3.3, forudsat at de i dette punkt og punkt 4.3 nærmere fastsatte betingelser overholdes

iv) 27 tons for køretøjer som omhandlet i punkt 2.4

— for så vidt angår den norm, der er anført i punkt 3.4 i bilag I, bortset fra køretøjer som omhandlet i punkt 2.2, 2.3 og 2.4 i bilag I, såfremt akseltrykket pr. drivaksel ikke overstiger 10,5 tons.«

#### Artikel 2

Irland og Det Forenede Kongerige træffer efter samråd med Kommissionen de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv og underretter Kommissionen herom.

De nævnte medlemsstater underretter Kommissionen om de foranstaltninger, som de træffer med henblik på gennemførelsen af dette direktiv.

#### Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1989.

På Rådets vegne

R. DUMAS

Formand

## RÅDETS DIREKTIV

af 18. juli 1989

om ændring af direktiv 85/3/EØF om vægt, dimensioner og visse andre tekniske data for visse landevejskøretøjer, med henblik på fastsættelse af visse tilladte maksimumsdimensioner for sættevognstog

(89/461/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE  
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

For at øge vogntogs produktivitet tilbyder fabrikanterne en maksimal lasteevne inden for de grænser, der er fastlagt i direktiv 85/3/EØF <sup>(4)</sup>, senest ændret ved direktiv 89/460/EØF <sup>(5)</sup>;

denne forøgelse af lasteevnen sker på bekostning dels af den plads, der er til rådighed for føreren, dels af mellemrummet mellem motorkøretøjet og sættevognen på grund af brug af særlige koblingsanordninger;

heraf følger en forringelse af forholdene, som indvirker på både komforten og sikkerheden i førerhuset;

for at skabe en større ligevægt mellem rationel og økonomisk anvendelse af landevejskøretøjer til erhvervsformål og kravene til færdselssikkerheden, bør de nuværende normer tilpasses derved, at de trækkende køretøjer for sættevogne i højere grad gøres indbyrdes udskiftelige, og at føreren samtidig sikres tilstrækkelig plads —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

## Artikel 1

I direktiv 85/3/EØF foretages følgende ændringer:

1. Følgende indsættes som artikel 4a:

## »Artikel 4 a

Med henblik på artikel 3, stk. 1, skal sættevognstog, der er taget i brug inden den 1. januar 1991, og som ikke opfylder de nye bestemmelser i punkt 1.6 og 4.4 i bilag I,

anses for at være i overensstemmelse med disse bestemmelser, såfremt den samlede længde ikke overstiger 15,50 m.«

2. Punkt 1.1 i bilag I affattes således:

## »1.1. Største længde:

|                  |           |
|------------------|-----------|
| — motorkøretøj   | 12,00 m   |
| — påhængskøretøj | 12,00 m   |
| — sættevognstog  | 16,50 m   |
| — andre vogntog  | 18,00 m   |
| — leddelt bus    | 18,00 m«. |

3. I bilag I indsættes følgende som punkt 1.6:

»1.6. Største afstand mellem drejetappens akse og sættevognens bagende 12,00 m«.

4. I bilag I indsættes følgende som punkt 4.4:

## »4.4. Sættevogne:

Den vandret målte afstand mellem drejetappens akse og et vilkårligt punkt på sættevognens forende må ikke være over 2,04 m«.

## Artikel 2

Efter samråd med Kommissionen vedtager medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1991.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

## Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1989.

På Rådets vegne

R. DUMAS

Formand

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 214 af 16. 8. 1988, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 47 af 27. 2. 1989, s. 184.

<sup>(3)</sup> EFT nr. C 71 af 29. 3. 1989, s. 17.

<sup>(4)</sup> EFT nr. L 2 af 3. 1. 1985, s. 14.

<sup>(5)</sup> Se side 5 i denne Tidende.

## RÅDETS DIREKTIV

af 18. juli 1989

om ændring af direktiv 78/546/EØF om statistisk registrering af vejgodstrafikken inden for rammerne af en regional statistik

(89/462/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE  
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 213,

under henvisning til udkast til direktiv fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

Direktiv 78/546/EØF <sup>(4)</sup>, senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1985, skal ændres under hensyntagen til udviklingen i den fælles transportpolitik;

i det pågældende direktiv var der udelukkende tale om årlige oplysninger, som skulle indsendes inden for en frist på tolv måneder efter referenceåret; disse oplysninger skal sammenlignes med oplysninger vedrørende andre transportmåder, som registreres månedlig eller kvartalsvis; der bør derfor være visse kvartalsvise oplysninger til rådighed;

i henhold til nævnte direktiv skal der udelukkende registreres statistiske oplysninger vedrørende den nationale og den internationale trafik; det har vist sig, at tredjelandstrafik er en trafikform, som vil udvikle sig i fremtiden; det er derfor hensigtsmæssigt at foretage en statistisk registrering af disse trafikformer;

samt alle medlemsstater råder over oplysninger om kørselen med motorforvogne, men ikke alle råder over oplysninger om kørselen med påhængsvogne; det vil derfor være hensigtsmæssigt at gøre indsamlingen af oplysninger ensartet på grundlag af kørselen med motorforvogne uden derved at anfægte den juridiske og administrative ordning for transporttilladelser;

i direktiv 78/546/EØF er visse østlande ikke nævnt individuelt i fortegnelsen over tredjelandslande, men er grupperet under betegnelsen „Andre europæiske lande”; det har vist sig hensigtsmæssigt at nævne disse lande individuelt for at muliggøre sammenligninger med andre transportmåder og for bedre at kunne følge varestrømmene til og fra disse lande;

fra den 1. januar 1988 er fortegnelsen over de oplysninger, som medlemsstaterne kan kræve vedrørende samhandelen inden for Fællesskabet, stærkt begrænset; dette indgår i en af Rådet og Kommissionen vedtaget politik og har til formål i størst mulig udstrækning at afskaffe de administrative papirer, som kræves i forbindelse med samhandelen i Fællesskabet; enhver indsamling af statistiske oplysninger ved grænseovergang inden for Fællesskabet, der ikke er fastlagt i fællesskabsforskrifterne, bør derfor ophøre;

artikel 9 i direktiv 78/546/EØF bør anvendes på det ændrede system for statistisk registrering;

for tiden fremsender Kongeriget Danmark til Kommissionen de i direktiv 78/546/EØF foreskrevne statistiske oplysninger om international vejgodstrafik i forbindelse med udenrigshandlen; denne medlemsstat er i færd med at indføre en speciel statistisk ordning for vejgodstrafik; gennemførelsen i Danmark af nærværende direktivs bestemmelser vedrørende statistisk registrering af tredjelandstrafik bør derfor udsættes midlertidigt —

## UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

## Artikel 1

I direktiv 78/546/EØF foretages følgende ændringer:

1. I artikel 1 indsættes følgende som litra c):

»c) mellem to andre medlemsstater eller mellem en anden medlemsstat og et tredjeland (i det følgende benævnt »tredjelandstrafik«).

2. Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. Hver medlemsstat indsamler statistiske oplysninger om den i artikel 1 omhandlede trafik med motorkøretøjer, som er registreret i den pågældende medlemsstat. Transportparametrene bestemmes af motorforvognen. I tilfælde af vogntog, hvor motorforvognen og påhængsvognen er registreret i forskellige lande, bestemmes registreringslandet for det samlede vogntog af motorforvognens registrering.«

3. Artikel 3, stk. 2, indledningen, affattes således:

»2. De statistiske oplysninger opdeles således:«

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 4 af 8. 1. 1988, s. 4.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 167 af 27. 6. 1988, s. 425.

<sup>(3)</sup> EFT nr. C 134 af 24. 5. 1988, s. 7.

<sup>(4)</sup> EFT nr. L 168 af 26. 6. 1978, s. 29.

4. Artikel 3, stk. 2, litra b), indledningen, affattes således:
- »b) for den internationale trafik og tredjelandstrafikken, udtrykt i tons og tonkilometer:«
5. Artikel 3, stk. 4, affattes således:
- »4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de i denne artikel nævnte statistiske oplysninger på grundlag af skemaer svarende til de i bilag IV anførte modeller.«
6. Artikel 4 affattes således:
- »Artikel 4
- Ved fastlæggelsen af den metode, der skal anvendes til registrering af de statistiske oplysninger om den internationale trafik og tredjelandstrafikken, holder medlemsstaterne sig fra at kræve formaliteter opfyldt ved grænseovergange mellem medlemsstater.«
7. I artikel 5, stk. 1, indsættes følgende som andet afsnit:
- »De i C-tabellerne omhandlede oplysninger indsamles dog for første gang for året 1990.«
8. Artikel 5, stk. 2, affattes således:
- »2. Medlemsstaterne indsender inden udgangen af det år, der følger efter referenceåret, de i bilag IV anførte tabeller A, B og C5/C6 til Kommissionen, og senest fem måneder efter referenceperiodens udløb de i bilag IV anførte tabeller C1 til C4.«
9. Artikel 5, stk. 3, affattes således:
- »3. Kommissionen meddeler medlemsstaterne resultaterne af disse undersøgelser såvel som enhver anden hensigtsmæssig oplysning, som den råder over, senest:
- seks måneder fra datoen for den seneste indsendelse af tabellerne A, B og C5/C6,
  - tre måneder fra datoen for den seneste indsendelse af tabellerne C1 til C4.«
10. Artikel 6, stk. 2, affattes således:
- »2. Ved fastlæggelsen af registreringsmetode træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at opnå tilstrækkelige resultater af indsamlingen af data vedrørende de godsmængder, der transporteres i national trafik, international trafik og tredjelandstrafik. De giver årligt Kommissionen meddelelse om det procentvise antal ikke-besvarede spørgeskemaer og, i form af standardafvigelse eller pålidelighedsinterval, om resultaternes pålidelighed. De giver endvidere Kommissionen meddelelse om den anvendte beregningsmetode for ydelserne, udtrykt i tonkilometer.«
11. Artikel 7 affattes således:
- »Artikel 7
- Kommissionen offentliggør de relevante statistiske resultater.«
12. Artikel 8 affattes således:
- »Artikel 8
- Kommissionen forelægger inden den 1. januar 1992 Rådet en beretning om de erfaringer, der er indvundet i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.
- Kommissionen tager i denne forbindelse ligeledes stilling til spørgsmålet om, hvorvidt rækkevidden af de i artikel 1 fastsatte undersøgelser, de i artikel 3 omhandlede statistiske oplysninger og de i bilag II og III omhandlede fordelinger fortsat er hensigtsmæssige på baggrund af udviklingen i den fælles transportpolitik.«
13. I artikel 9 indsættes følgende som stk. 2:
- »Denne ordning finder ligeledes anvendelse fra 1990 i de første tre år efter iværksættelsen af de ændrede regler for statistisk registrering.«
14. I bilag III indsættes i fortegnelsen over tredjelande efter ordet »Finland« følgende angivelser:
- »Sovjetunionen  
Polen  
Ungarn  
Rumænien  
Bulgarien«.
15. I bilag IV indsættes de i bilaget til dette direktiv anførte tabeller.
- Artikel 2*
1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1990.
- De underretter straks Kommissionen herom.
2. For Danmark er den i stk. 1 anførte dato dog ændret til den 1. januar 1993, for så vidt angår statistisk registrering af tredjelandstrafik.
- Artikel 3*
- Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.
- Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1989.
- På Rådets vegne  
R. DUMAS  
Formand

## BILAG

## TABELLER, DER SKAL INDSÆTTES I BILAG IV TIL DIREKTIV 78/546/EØF

## VEJGODSTRAFIK

## TABEL C1

(kvartalsvis)

## National og international trafik efter land og transportart

(tons)

| Land                           | For egen regning | For fremmed regning | I alt |
|--------------------------------|------------------|---------------------|-------|
| A. National                    |                  |                     |       |
| International <sup>(1)</sup> : |                  |                     |       |
| B. Modtaget fra:               |                  |                     |       |
| 01                             |                  |                     |       |
| 02                             |                  |                     |       |
| ...                            |                  |                     |       |
| ...                            |                  |                     |       |
| C. Afsendt til:                |                  |                     |       |
| 01                             |                  |                     |       |
| 02                             |                  |                     |       |
| ...                            |                  |                     |       |
| ...                            |                  |                     |       |
| I alt:                         |                  |                     |       |
| EUR (B og C)                   |                  |                     |       |
| Statshandelslande (B og C)     |                  |                     |       |
| Tredjelande (B og C)           |                  |                     |       |
| B                              |                  |                     |       |
| C                              |                  |                     |       |
| A + B + C                      |                  |                     |       |
| B + C                          |                  |                     |       |
| <sup>(1)</sup> Bilag III.      |                  |                     |       |

## VEJGODSTRAFIK

## TABEL C2

(kvartalsvis)

## National og international trafik efter land og transportart

(tkm)

| Land                           | For egen regning | For fremmed regning | I alt |
|--------------------------------|------------------|---------------------|-------|
| A. National                    |                  |                     |       |
| International <sup>(1)</sup> : |                  |                     |       |
| B. Modtaget fra:               |                  |                     |       |
| 01                             |                  |                     |       |
| ...                            |                  |                     |       |
| 12                             |                  |                     |       |
| EUR                            |                  |                     |       |
| C. Afsendt til:                |                  |                     |       |
| 01                             |                  |                     |       |
| ...                            |                  |                     |       |
| 12                             |                  |                     |       |
| EUR                            |                  |                     |       |
| I alt A + B + C                |                  |                     |       |
| I alt B + C                    |                  |                     |       |
| <sup>(1)</sup> Medlemsstater.  |                  |                     |       |

## VEJGODSTRAFIK

TABEL C3

(kvartalsvis)

## Tredjelandstrafik efter land og transportart

(tons)

| Land              |           | For egen regning | For fremmed regning | I alt |
|-------------------|-----------|------------------|---------------------|-------|
| Pålæsning         | Aflæsning |                  |                     |       |
| Tredjelandstrafik |           |                  |                     |       |
| 01                | 02        |                  |                     |       |
|                   | 03        |                  |                     |       |
|                   | 04        |                  |                     |       |
|                   | 05        |                  |                     |       |
|                   | ...       |                  |                     |       |
|                   | I alt 01  |                  |                     |       |
| 02                | 01        |                  |                     |       |
|                   | 03        |                  |                     |       |
|                   | 04        |                  |                     |       |
|                   | 05        |                  |                     |       |
|                   | ...       |                  |                     |       |
|                   | I alt 02  |                  |                     |       |
| ...               | ...       |                  |                     |       |
|                   | 01        |                  |                     |       |
|                   | 02        |                  |                     |       |
|                   | 03        |                  |                     |       |
|                   | 04        |                  |                     |       |
|                   | 05        |                  |                     |       |
| I alt             | ...       |                  |                     |       |
|                   | I alt     |                  |                     |       |

I alt <sup>(1)</sup>:

EUR

Statshandelslande

Tredjelande

I alt

<sup>(1)</sup> Indsættes i kolonnerne: land, pålæsning/aflæsning.

## VEJGODSTRAFIK

## TABEL C4

(kvartalsvis)

## Tredjelandstrafik efter land og transportart

(tkm)

| Land                                               |           | For egen regning | For fremmed regning | I alt |
|----------------------------------------------------|-----------|------------------|---------------------|-------|
| Pålæsning                                          | Aflæsning |                  |                     |       |
| Tredjelandstrafik<br>(begrænset til medlemsstater) |           |                  |                     |       |
| 01                                                 | 02        |                  |                     |       |
|                                                    | 03        |                  |                     |       |
|                                                    | 04        |                  |                     |       |
|                                                    | 05        |                  |                     |       |
|                                                    | ...       |                  |                     |       |
|                                                    | 12        |                  |                     |       |
|                                                    | I alt 01  |                  |                     |       |
| 02                                                 | 01        |                  |                     |       |
|                                                    | 03        |                  |                     |       |
|                                                    | 04        |                  |                     |       |
|                                                    | 05        |                  |                     |       |
|                                                    | ...       |                  |                     |       |
|                                                    | 12        |                  |                     |       |
|                                                    | I alt 02  |                  |                     |       |
| I alt                                              | ...       |                  |                     |       |
|                                                    | 01        |                  |                     |       |
|                                                    | 02        |                  |                     |       |
|                                                    | 03        |                  |                     |       |
|                                                    | 04        |                  |                     |       |
|                                                    | 05        |                  |                     |       |
|                                                    | ...       |                  |                     |       |
|                                                    | 12        |                  |                     |       |
|                                                    | I alt     |                  |                     |       |

## VEJGODSTRAFIK

## TABEL C5/C6

(C5: for egen regning, C6: for fremmed regning)

(årlig)

## Tredjelandstrafik efter land og varegruppe

(tons)

| Land              |           | Varegruppe (1) |    |     |     |    |       |
|-------------------|-----------|----------------|----|-----|-----|----|-------|
| Pålæsning         | Aflæsning | 01             | 02 | ... | ... | 24 | I alt |
| Tredjelandstrafik |           |                |    |     |     |    |       |
| 01                | 02        |                |    |     | ... |    |       |
|                   | 03        |                |    |     | ... |    |       |
|                   | 04        |                |    |     | ... |    |       |
|                   | 05        |                |    |     | ... |    |       |
|                   | ...       |                |    |     | ... |    |       |
|                   | I alt 01  |                |    |     |     |    |       |
| 02                | 01        |                |    |     |     |    |       |
|                   | 03        |                |    |     |     |    |       |
|                   | 04        |                |    |     |     |    |       |
|                   | 05        |                |    |     |     |    |       |
|                   | ...       |                |    |     |     |    |       |
|                   | I alt 02  |                |    |     |     |    |       |
| ...               | ...       |                |    |     |     |    |       |
| I alt             | 01        |                |    |     |     |    |       |
|                   | 02        |                |    |     |     |    |       |
|                   | 03        |                |    |     |     |    |       |
|                   | 04        |                |    |     |     |    |       |
|                   | 05        |                |    |     |     |    |       |
|                   | ...       |                |    |     |     |    |       |
|                   | I alt     |                |    |     |     |    |       |

I alt (2):

EUR

Statshandelslande

Tredjelande

I alt

(1). Bilag I.

(2) Indsættes i kolonnerne: land, pålæsning/aflæsning.

## RÅDETS DIREKTIV

af 18. juli 1989

om ændring af direktiv 83/416/EØF om udstedelse af tilladelse til interregional ruteflyvning med passagerer, post og fragt mellem medlemsstaterne

(89/463/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE  
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(2)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved direktiv 83/416/EØF <sup>(3)</sup>, senest ændret ved direktiv 86/216/EØF <sup>(4)</sup>, er der indført en fællesskabsprocedure for udstedelse af tilladelse til interregional ruteflyvning mellem medlemsstaterne;

dette initiativ udgør et væsentligt skridt hen imod gennemførelsen af det indre marked;

den ved ovennævnte direktiv fastlagte ordning er indført forsøgsvis, og det er derfor i direktivets artikel 13 bestemt, at Rådet inden den 1. juli 1986 skal tage gennemførelsen af direktivet op til fornyet undersøgelse på baggrund af Kommissionens rapporter;

det har vist sig, at der kun er blevet givet tilladelse til oprettelse af nogle få ruter i henhold til direktivet, og der bør derfor gives luftfartsselskaberne øgede muligheder for at udvikle markederne og dermed bidrage til udvikling af rutennettet i Fællesskabet;

formålet med fælles regler er at fremme udbygningen af direkte, snarere end indirekte, ruter mellem Fællesskabets regioner;

en ansøgning om oprettelse af en direkte flyrute mellem to lufthavne bør ikke afslås, såfremt der allerede foregår ruteflyvning mellem disses nabolufthavne;

den potentielle trafikmængde fra visse regionale lufthavne er begrænset, men der kan gennemføres rentabel beflyvning af sådanne lufthavne, hvis den kombineres med beflyvning af andre regionale lufthavne i Fællesskabet, med de deraf følgende energi- og omkostningsbesparelser;

Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige nåede i London den 2. december 1987 til enighed i form af en fælles erklæring fra de to medlemslandes udenrigsministre om en ordning for øget samarbejde ved benyttelsen af Gibraltars lufthavn; denne ordning er endnu ikke blevet iværksat;

direktiv 83/416/EØF bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1*

I direktiv 83/416/EØF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1 affattes således:

*»Artikel 1*

1. Dette direktiv finder anvendelse på procedurerne for udstedelse af tilladelse til interregional ruteflyvning, med henblik på udvikling af lufttrafikken inden for Fællesskabet, for så vidt angår transport:

— af passagerer, eller

— af passagerer kombineret med post og/eller fragt

på rejser, som både indledes og sluttet på medlemsstaternes europæiske område, og som foretages mellem to lufthavne i Fællesskabet, der er åbne for international rutetrafik af henholdsvis kategori 2 og 2, 2 og 3 eller 3 og 3. Klassificeringen af lufthavnene fremgår af bilag A.

2. Uanset artikel 1, stk. 4, i Rådets beslutning 87/602/EØF af 14. december 1987 om deling af passagerkapaciteten mellem luftfartsselskaber ved rute-flyvning mellem medlemsstaterne samt om luftfartsselskabers adgang til at deltage i ruteflyvning mellem medlemsstaterne <sup>(1)</sup>, finder artikel 2, litra b), samt artikel 3 og 4 i nævnte beslutning anvendelse på flyvninger, som er godkendt i henhold til nærværende direktiv, og som udføres med fly med mere end 70 pladser.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 374 af 31. 12. 1987, s. 19.»

2. Artikel 3, stk. 2, andet afsnit, udgår.

3. Artikel 6, stk. 1, litra c), udgår.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 13 af 18. 1. 1988, s. 183.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 105 af 21. 4. 1987, s. 4.

<sup>(3)</sup> EFT nr. L 237 af 26. 8. 1983, s. 19.

<sup>(4)</sup> EFT nr. L 152 af 6. 6. 1986, s. 47.

## 4. Artikel 13 affattes således:

## »Artikel 13

Rådet træffer senest den 30. juni 1990 på grundlag af et forslag fra Kommissionen, der skal forelægges inden den 1. november 1989, afgørelse om, hvorvidt dette direktiv skal ændres.«

## Artikel 2

1. Anvendelsen af dette direktiv på Gibraltars lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til den bestående uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, på hvilket lufthavnen er beliggende.

2. Anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv på Gibraltars lufthavn suspenderes, indtil den ordning, der er fastlagt i den fælles erklæring af 2. december 1987 fra udenrigsministrene fra Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige, er blevet iværksat. Når dette sker, underretter regeringerne for Spanien og Det Forenede Kongerige samme dag Rådet herom.

## Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer efter høring af Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til ændring af deres love og administrative bestemmelser for at bringe dem i overensstemmelse med dette direktiv senest den 1. november 1989.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle de love og administrative bestemmelser, som de vedtager for at efterkomme dette direktiv.

## Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1989.

På Rådets vegne

R. DUMAS

Formand

## RÅDETS BESLUTNING

af 18. juli 1989

om et forsknings- og uddannelsesprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskab inden for fjernhåndtering i farlige eller ødelagte nukleare miljøer (1989—1993) **TELEMAN**

(89/464/Euratom)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE  
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, forelagt efter høring af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved afgørelse 87/516/Euratom, EØF <sup>(4)</sup>, ændret ved afgørelse 88/193/EØF, Euratom <sup>(5)</sup>, vedtog Rådet et ramme-program for Fællesskabets aktioner inden for forskning og teknologisk udvikling (1987 – 1991), i hvilket det erkendes, at det er vigtigt at bidrage til en højnelse af niveauet for den videnskabelige og tekniske viden i tilknytning til nukleare sikkerhed;

som følge af den uundgåelige radioaktivitet i nukleare anlæg er fjernhåndtering af væsentlig betydning for udførelsen af nukleare operationer på industrielt plan;

sikkerheden ved nukleare anlæg og beskyttelsen af disses omgivelser afhænger af, om operatøren er i stand til at inspicere, vedligeholde og reparere anlægget, når dette er nødvendigt;

menneskets udsættelse for stråling bør holdes på det laveste, rimeligt opnåelige niveau;

en aktion vedrørende forskning i fjernhåndtering i farlige og ødelagte nukleare miljøer giver mulighed for at realisere disse mål på en mere effektiv måde —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*

Et særligt forsknings- og uddannelsesprogram (TELEMAN) for Det Europæiske Atomenergifællesskab vedrørende fjern-

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 311 af 6. 12. 1988, s. 6.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 96 af 17. 4. 1989, s. 215.

<sup>(3)</sup> EFT nr. C 102 af 24. 4. 1989, s. 13.

<sup>(4)</sup> EFT nr. L 302 af 24. 10. 1987, s. 1.

<sup>(5)</sup> EFT nr. L 89 af 6. 4. 1988, s. 35.

håndtering i farlige eller ødelagte nukleare miljøer, som beskrevet i bilag, vedtages hermed for en periode fra den 18. juli 1989 til den 31. december 1993.

*Artikel 2*

De midler, der skønnes nødvendige til gennemførelsen af programmet, beløber sig til 19 mio ECU, herunder udgifter til et personale på fire ansatte.

Den vejledende fordeling af disse midler er anført i bilaget.

*Artikel 3*

De nærmere regler for programmets gennemførelse og satsen for Fællesskabets økonomiske deltagelse deri er anført i bilaget.

*Artikel 4*

Kommissionen bistår ved programmets gennemførelse af Det Rådgivende Udvalg for Forvaltning og Koordinering (CGC-5) — Nuklear Fissionsenergi: Reaktorer og Sikkerhed, Kontrol med Fissile Materialer, nedsat ved Rådets afgørelse 84/338/Euratom, EKSF, EØF af 29. juni 1984 om strukturer og procedurer ved forvaltning og koordinering af Fællesskabets forsknings-, udviklings- og demonstrationsaktiviteter <sup>(6)</sup>.

De kontrakter, som Kommissionen indgår, skal indeholde bestemmelser om de enkelte parterers rettigheder og forpligtelser, herunder navnlig arrangementer vedrørende formidling, beskyttelse og udnyttelse af forskningsresultaterne.

*Artikel 5*

I det tredje år for gennemførelsen af programmet tager Kommissionen dette op til revision og fremsender en rapport om resultaterne heraf til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg. Denne rapport skal om

<sup>(6)</sup> EFT nr. L 177 af 4. 7. 1984, s. 25.

nødvendigt være ledsaget af forslag til ændring eller forlængelse af programmet.

Ved slutningen af programmet evaluerer Kommissionen de indhentede resultater og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet.

Ovennævnte rapporter udarbejdes under hensyn til de målsætninger, der er anført i bilag til denne beslutning, og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i afgørelse 87/516/Euratom, EØF.

*Artikel 6*

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1989.

*På Rådets vegne*

R. DUMAS

*Formand*

## BILAG

## PROGRAMMETS MÅLSÆTNINGER, INDHOLD, GENNEMFØRELSE, VEJLEDENDE FORDELING AF MIDLER OG EVALUERINGSKRITERIER

## 1. MÅLSÆTNINGER

Målet med TELEMAN er at frembringe avancerede telemanipulatorer, som imødekommer kernekraftindustriens behov på højeste plan, for dermed at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for konstruktionen af fjernhåndteringsudstyr til nukleare miljøer. Telemanipulatorer øger menneskers og anlægs sikkerhed og effektivitet i alle dele af kernekraftindustrien, fra udvinding og reaktordrift til oparbejdning og nedlukning. Dette program vedrører det bidrag, som telemanipulatorer kan yde til den nukleare sikkerhed i forbindelse med håndteringen af ulykker, hvor miljøet kan være blevet ændret på en måde og i en grad, som ikke kan forudses, samt i forbindelse med nedlukning, herunder forebyggelse, tilsyn og vedligeholdelse.

De pågældende telemanipulatorer er mekaniske arme, hvorpå kan fæstnes en lang række værktøjer og sensorer, manipulatorer fastgjort til mobile kraner og delvis autonome fartøjer udstyret til specialopgaver.

TELEMAN skal navnlig bidrage til at gøre det muligt for kernekraftindustrien at imødekomme kravet om, at arbejdstagerne udsættes for mindst mulig stråling, som altid holder sig inden for de relevante grænser, og uden at disse krav stiller sig i vejen for tilsyns-, vedligeholdelses- og reparationsoperationer.

## 2. PROGRAMMETS TEKNISKE INDHOLD

*Vejledende  
fordeling  
af midler  
(mio ecu)*

## Område 1: Udvikling af komponenter og delsystemer til telemanipulatorer

8,8

Inden for rammerne af ovennævnte målsætninger for nuklear sikkerhed omfatter programmet forskning og udvikling i anvendelse, ændring og i givet fald udvikling af sensorer, opfattelses- og beslutningssystemer, informationsoverførsel og teknik med henblik på telemanipulatorernes mobilitet og behændighed i nukleare miljøer.

## Område 2: Miljøtolerance

2,5

Der gennemføres i hele programmets løbetid forskning i tilpasning af sensorer og elektronisk maskinel til nukleare miljøer, i udvikling af maskinovervågningssystemer og i konstruktionsplaner, der giver mulighed for nem reparation eller bjergning af havareret udstyr.

## Område 3: Projekter vedrørende forsøgsmaskiner

6,4

Udviklingsindsatsen koncentrerer især om telemanipulatorer, som kan dække kernekraftindustriens behov for øget sikkerhed. Disse behov defineres i samråd med de endelige brugere, som derefter forventes at ville afprøve de nye telemanipulatorer i deres anlæg (jf. område 4). Definitionen af industriens behov foretages, inden der indledes forskning på område 1 og 2.

Produkterne af forskningen i komponenter og delsystemer demonstreres ved, at de indbygges i allerede eksisterende eller nye forsøgsmaskiner, der imødekommer kerneindustriens behov, såsom intelligente manipulatorer og kraner udstyret med kontrolsystemer til brug i områder med stærk stråling og en mobil platform til informationsindsamling under normale og unormale forhold.

## Område 4: Produktevaluering og undersøgelser

1,3

De endelige brugere af TELEMAN-teknologien opfordres til at afprøve og vurdere program-produkternes faktiske anvendelighed og pålidelighed i realistiske miljøer, således at de kan give retningslinjer for industriens senere kommercielle udnyttelse af vellykkede produkter. Der gennemføres undersøgelser af emner i tilknytning til anvendelsen af nye teknologier, nye anvendelser af datamatstøttede telemanipulatorer, udvikling af retningslinjer og standarder samt programudvikling.

I ALT

19,0

### 3. GENNEMFØRELSE

Programmet består af aktiviteter, der udføres ved hjælp af forskningskontrakter med omkostningsdeling, som indgås med kompetente offentlige organisationer eller private virksomheder i medlemsstaterne. Små og mellemstore virksomheders deltagelse i programmet fremmes.

Kommissionen skal på alle fællesskabssprog udsende oplysningsmateriale sammen med opfordringen til at deltage i programmet, således at der sikres virksomheder, universiteter og forskningscentre i medlemsstaterne lige muligheder.

Ud over forskningskontrakter med omkostningsdeling kan programmet ligeledes gennemføres ved hjælp af forskningsaftaler, koordinationsprojekter og tilskud til uddannelse og til fremme af geografisk mobilitet. Sådanne kontrakter og tilskud skal, hvor dette er hensigtsmæssigt, tildeles efter en udvælgelsesprocedure på grundlag af indkaldelser af forslag, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Deltagere i forskningskontrakter med omkostningsdeling kan være industriorganisationer, forskningsinstitutter og universiteter i medlemsstaterne. Det forventes, at hver kontraherende part yder et betydningsfuldt bidrag til projekterne. Den kontraherende part forventes at afholde en betydelig del af udgifterne, hvoraf 50 % normalt afholdes af Fællesskabet. Når universiteter og lignende institutioner udfører projekter, kan Fællesskabet subsidiært afholde indtil 100 % af de hermed forbundne ekstraudgifter.

Forskningsprojekter med omkostningsdeling skal, hvor dette er hensigtsmæssigt, udføres af deltagere fra mere end en medlemsstat.

De oplysninger, der hidrører fra gennemførelsen af aktiviteterne med omkostningsdeling, skal i lige omfang gøres tilgængelige for alle medlemsstaterne. Licenser og/eller andre rettigheder, der indrømmes som led i programmet, skal være underlagt Fællesskabets normale kontraktvilkår.

### 4. EVALUERINGSKRITERIER

Kommissionen kræver, at målene og etaperne for hvert enkelt forskningsprogram om muligt skal beskrives kvantitativt for at lette den efterfølgende evaluering.

De langsigtede mål (år 2000) er, at operatører af nukleare anlæg skal kunne købe datamatstøttede telemanipulatorer i verdensklasse fra EF-baserede fabrikker, og at arbejdstagernes udsættelse for stråling nedsættes betydeligt.

De vigtigste tekniske målsætninger i TELEMAn-programmet er at styrke det videnskabelige og tekniske grundlag for konstruktionen af fjernhåndteringsudstyr til nukleare miljøer, at løse problemer i tilknytning til håndtering, materialetransport og mobil overvågning i nukleare miljøer samt at påvise gennemførligheden af de tilbudte løsninger.

De tekniske kriterier, hvorefter de forskellige aspekter af programmet skal vurderes, indledningsvis i 1992—1993 og mere tilbundsående omkring 1996, er:

- i hvilken grad blev projekterne valgt ud fra troværdige tekniske kriterier?
- de fremskridt, der er opnået i TELEMAn-projekterne, f.eks.: er der med TELEMAn-projekterne nået en betydelig (100 %) forbedring med hensyn til ydeevne og forholdet ydeevne/pris? Typiske parametre for ydeevne kan være sensornøjagtighed, forholdet kraft/vægt, systemets respons-tid osv.
- den udstrækning, hvori forskellige teknologier er blevet integreret
- forsøgsmaskinernes ydeevne og godkendelse i prøver gennemført med deltagelse af potentielle brugere
- om projekterne er af stor videnskabelig værdi, målt i antallet og betydningen af patenter, publikationer i anerkendte tidsskrifter og tilbud om deltagelse i konferencer. Resultaterne bør sammenlignes med resultaterne fra andre lignende programmer, der gennemføres andre steder.

De industrielle mål for TELEMAn går ud på mere effektiv udnyttelse af forskningsinvesteringer, øget bevidsthed om datamatstøttede telemanipulatorers muligheder og tilvejebringelse af en gruppe af erfarne virksomheder og ingeniører, der kan udnytte forsøgsmaskinerne og forvalte anvendelsen af den nye teknologi.

De industrielle kriterier, som de forskellige aspekter af programmet skal evalueres ud fra, er:

- hvorvidt indkaldelserne af forslag tiltrak sig tilstrækkelig opmærksomhed fra erhvervslivets side til, at der kunne udarbejdes et sammenhængende program. Kriteriet for tilstrækkelig opmærksomhed fra erhvervslivets side skal være, at de industrielle kontrahenters bidrag i forhold til Fællesskabets finansiering skal være større end 1,5
  - i hvilken udstrækning projekterne er blevet udvalgt på grundlag af troværdige industrielle kriterier
  - at der i mindst halvdelen af de modtagne forslag regnes med betydelig deltagelse fra et universitet eller et forsøgslaboratorium i en anden medlemsstat end industriparters medlemsstat
  - i hvilken udstrækning kontakter, der er etableret med henblik på at gennemføre TELEMEN-projekter, er blevet videreført, og i hvilken udstrækning de har ført til fælles udvikling af industriprodukter, nye multinationale virksomheder eller nye forskningsprojekter
  - i hvilken grad teknologi og patenter hidrørende fra TELEMEN anvendes af andre virksomheder og i andre industrigrene.
-

## RÅDETS ATTENDE DIREKTIV

af 18. juli 1989

om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — ophævelse af visse undtagelser i henhold til artikel 28, stk. 3, i sjette direktiv 77/388/EØF

(89/465/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE  
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 28, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag <sup>(4)</sup>, senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, kan medlemsstaterne i en overgangsperiode anvende visse undtagelser i forhold til den almindelige ordning for det fælles merværdiafgiftssystem; den nævnte overgangsperiode blev indledningsvis fastsat til fem år; Rådet har forpligtet sig til inden udløbet af denne periode at træffe afgørelse om en eventuel ophævelse af visse af disse undtagelser, eller af dem alle;

i forbindelse med Fællesskabernes ordning med egne indtægter giver mange af disse undtagelser anledning til vanskeligheder med beregningen af kompensationer i henhold til Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften <sup>(5)</sup>; for at få denne ordning til at fungere bedre, bør disse undtagelser ophæves;

ophævelsen af disse undtagelser vil ligeledes medvirke til at sikre, at merværdiafgiftssystemet kommer til at virke mere neutralt på fællesskabsplan;

visse af disse undtagelser bør ophæves henholdsvis fra den 1. januar 1990, den 1. januar 1991, den 1. januar 1992 og den 1. januar 1993;

under hensyntagen til bestemmelserne i tiltrædelsesakten kan Republikken Portugal, senest indtil den 1. januar 1994, udsætte ophævelsen af afgiftsfritagelse for så vidt angår de transaktioner, der er omhandlet i nr. 3 og 9 i bilag F til direktiv 77/388/EØF;

inden den 1. januar 1991 bør Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen tage situationen, for så vidt angår de øvrige undtagelser i artikel 28, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF, herunder den undtagelse, der er omhandlet i artikel 1, nr. 1, andet afsnit, i nærværende direktiv, op til fornyet behandling og på forslag af Kommissionen træffe afgørelse om ophævelse af disse undtagelser, idet der tages hensyn til de konkurrencefordrejninger, der er opstået som følge af deres anvendelse, eller som vil kunne opstå i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked —

## UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

## Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer:

1. I bilag E udgår de i nr. 1, 3 til 6, 8, 9, 10, 12, 13 og 14 omhandlede transaktioner fra den 1. januar 1990.

De medlemsstater, som den 1. januar 1989 anvendte merværdiafgiftssystemet på de transaktioner, der er omhandlet i nr. 4 og 5 i bilag E, kan anvende betingelserne i artikel 13, punkt A, stk. 2, litra a), sidste led, ligeledes på de tjenesteydelser og leveringer af goder, der er omhandlet i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m) og n), og som præsteres af offentligtretlige organer.

2. I bilag F:

- a) udgår de i nr. 3, 14 og 18 til 22 omhandlede transaktioner fra den 1. januar 1990
- b) udgår de i nr. 4, 13, 15 og 24 omhandlede transaktioner fra den 1. januar 1991
- c) udgår den i nr. 9 omhandlede transaktion fra den 1. januar 1992
- d) udgår den i nr. 11 omhandlede transaktion fra den 1. januar 1993.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 347 af 29. 12. 1984, s. 3, og EFT nr. C 183 af 11. 5. 1987, s. 9.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 125 af 11. 7. 1987, s. 27.

<sup>(3)</sup> EFT nr. C 218 af 29. 8. 1985, s. 11.

<sup>(4)</sup> EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

<sup>(5)</sup> EFT nr. L 155 af 7. 6. 1989, s. 9.

*Artikel 2*

Republikken Portugal kan senest indtil den 1. januar 1994 udsætte den dato, der er anført i artikel 1, nr. 2), litra a), for så vidt angår ophævelsen af bilag F, nr. 3, og i artikel 1, nr. 2, litra c), for så vidt angår ophævelsen af bilag F, nr. 9.

*Artikel 3*

Inden den 1. januar 1991 tager Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen situationen, for så vidt angår de øvrige undtagelser i artikel 28, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF, herunder den undtagelse, der er omhandlet i artikel 1, nr. 1, andet afsnit, i nærværende direktiv, op til fornyet behandling og træffer på forslag af Kommissionen afgørelse om ophævelse af disse undtagelser, idet der tages hensyn til de konkurrencefordrejninger, der er opstået som følge af deres anvendelse, eller som vil kunne opstå i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked.

*Artikel 4*

Medlemsstaterne kan for de i artikel 1, 2 og 3 omhandlede transaktioner træffe foranstaltninger vedrørende ret til fradrag af merværdiafgift for helt eller delvis at undgå, at de

pågældende afgiftspligtige personer opnår uberettigede fordele eller påføres ubegrundet skade.

*Artikel 5*

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest på de i artikel 1 og 2 fastsatte datoer.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 6*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1989.

*På Rådets vegne*  
R. DUMAS  
*Formand*

## RÅDETS BESLUTNING

af 18. juli 1989

om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at anvende en foranstaltning, som fraviger artikel 11, punkt A, nr. 1, litra b), i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

(89/466/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE  
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag <sup>(1)</sup>, senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 27,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 27, stk. 1, i sjette direktiv kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger nævnte direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse;

Det Forenede Kongerige har ved skrivelse registreret i Kommissionen den 9. januar 1989 anmodet om tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, som fraviger artikel 11 i nævnte direktiv;

de øvrige medlemsstater er den 9. februar 1989 blevet underrettet om Det Forenede Kongeriges anmodning;

ved skrivelse af 10. april 1989 anmodede Kommissionen, som fandt at den britiske regerings anmodning gav anledning til væsentlige indvendinger fra Kommissionens side, om, at sagen blev forelagt Rådet i overensstemmelse med artikel 27, stk. 4, i sjette direktiv;

ved note af 10. maj 1989 underrettede Det Forenede Kongerige Rådet om, at det ændrede og begrænsede rækkevidden af den særlige undtagelsesforanstaltning, som blev meddelt Kommissionen den 9. januar 1989;

i Det Forenede Kongerige gælder der for tiden afgiftsfritagelse for alle byggegrunde i medfør af artikel 28, stk. 3,

litra b), i forbindelse med nr. 16 i bilag F til sjette direktiv;

for at efterkomme ånden i Domstolens dom i sag 416/85 agter Det Forenede Kongerige at indføre afgift på levering af bygninger med tilhørende jord, når disse benyttes i erhvervsøjemed, samtidig med at nulsatsen ved levering af boligbyggeri og afgiftsfritagelsen ved levering af byggegrunde oprettholdes;

for at forenkle afgiftsopkrævningen og undgå visse afgiftsunddragelser ønsker Det Forenede Kongerige at beskatte sådanne transaktioner i forbindelse med erhvervsjendomme med tilhørende jord, der finder sted forud for den første benyttelse af den, på grundlag af normalværdien ved disses overgang til frit forbrug; i de tilfælde af levering eller udlejning, hvor der i henhold til artikel 13, punkt C, litra a), i sjette direktiv er valgmulighed for erlæggelse af afgiften, tilgodeses dette ved at leveringsprisen eller lejen nødvendigvis indbefatter værdien af byggegrunde på tidspunktet for levering eller udlejning;

for at dette kan ske, når ejendommen benyttes af en afgiftspligtig, som selv har opført den og ikke er berettiget til fuldstændigt fradrag af afgiften, eller når samme afgiftspligtige foretager udlejning med udgiftsfritagelse i henhold til artikel 13, punkt B, litra b), i sjette direktiv, har Det Forenede Kongerige til hensigt at benytte den mulighed, som er fastsat i artikel 5, stk. 7, litra a) og b), i nævnte direktiv, for at beskatte virksomhedens brug af det beboede eller lejede gode, på grundlag af normalværdien;

ved at benytte normalværdien som beskatningsgrundlag for nævnte brug, indebærer den således ændrede anmodning en fravigelse af artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), i sjette direktiv, hvori det bestemmes, at beskatningsgrundlaget ved de i artikel 5, stk. 6 og 7, omhandlede transaktioner, er købsprisen for goderne eller for tilsvarende goder eller, i mangel af en købspris, kostprisen; begge disse priser bestemt på det tidspunkt, hvor transaktionerne finder sted;

anmodningen fra Det Forenede Kongerige bør imødekommes, indtil nr. 16 i bilag F til sjette direktiv, hvorefter medlemsstaterne midlertidigt kan fritage levering af nye bygninger og byggegrunde, ophæves;

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

den nævnte undtagelsesforanstaltning har ingen negative følger for Fællesskabernes egne indtægter hidrørende fra merværdiafgift —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*

Som en fravigelse af artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), i sjette direktiv bemyndiges Det Forenede Kongerige til at anvende normalværdien som beskatningsgrundlag ved den levering, i henhold til artikel 5, stk. 7, litra a) og b), i nævnte direktiv, af en bygning eller del af en bygning med tilhørende jord, som finder sted, inden bygningen første gang tages i brug.

*Artikel 2*

Denne bemyndigelse gælder indtil der træffes afgørelse om ophævelse af nr. 16 i bilag F i sjette direktiv.

*Artikel 3*

Denne beslutning er rettet til Det Forenede Kongerige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1989.

*På Rådets vegne*  
R. DUMAS  
*Formand*

# KOMMISSIONEN

## KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. juli 1989

om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85  
(IV/30.566 — UIP)

(Kun den engelske og den nederlandske udgave er autentisk)

(89/467/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE  
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i Traktatens artikler 85 og 86 <sup>(1)</sup>, senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 4, 6 og 8,

under henvisning til den begæring om negativattest og den anmeldelse af en række joint venture aftaler og dertil knyttede aftaler, hovedsagelig vedrørende produktion og udlejning af spillefilm, med henblik på fritagelse af 11. februar 1982, som af United International Pictures BV på vegne af Paramount Pictures Corporation, MCA Inc. og Metro-Goldwyn-Mayer film Co. blev indgivet i medfør af artikel 2 og 4 i forordning nr. 17,

under henvisning til offentliggørelsen af begæringens og anmeldelsens indhold i hovedtræk <sup>(2)</sup> i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

### I. SAGSFREMSTILLING

- (1) I henhold til artikel 2 og 4 i forordning nr. 17 anmeldte United International Pictures BV (i det følgende benævnt UIP) den 11. februar 1982 en række aftaler med henblik på at opnå negativattest, subsidiært fritagelse i henhold til Traktatens artikel 85, stk. 3. Anmeldelsen blev indgivet på vegne af Paramount Pictures Corporation (Paramount), MCA Inc. (MCA)

og Metro-Goldwyn-Mayer film Co. (MGM), men foruden disse virksomheder deltager også United Artists Corporation (UA) og Cinema International Corporation NV (CIC) i aftalerne.

- (2) På grundlag af en indledende undersøgelse af aftalerne fandt Kommissionen, at de indeholdt en række bestemmelser, der ikke kunne fritages i henhold til artikel 85, stk. 3. Den 21. maj 1985 indledte den derfor en procedure, og den 20. juni 1985 fremsendte den ovennævnte virksomheder klagepunkter med henblik på en beslutning i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 17.
- (3) UIP svarede den 4. november 1985 på Kommissionens klagepunkter og anmodede om en mundtlig høring i henhold til artikel 7 i Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF <sup>(3)</sup>. Denne høring fandt sted den 29. og 30. januar 1986.
- (4) Efter drøftelser med Kommissionen fremsendte UIP i december 1987 og i juli 1988 to meddelelser, som indeholdt en række ændringer i de anmeldte aftaler samt flere tilsagn.

### A. Parterne og det berørte marked

- (5) Paramount har hovedkontor i staten New York; MCA har hjemsted i Californien og er moderselskab til Universal City Studios Inc. (Universal); MGM har ligeledes hjemsted i Californien og har siden juli 1981 været eneste ejer af UA, der har hovedkontor i New York; CIC er en nederlandsk virksomhed, der blev stiftet i 1970, og hvori MCA og Paramount ejer hver 50 %. Den 1. november 1981 vedtog Paramount, MCA og MGM (i det følgende benævnt »moderselskaberne«) at oprette UIP, et selskab i henhold til nederlandsk ret.

<sup>(1)</sup> EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 286 af 10. 11. 1988, s. 4.

<sup>(3)</sup> EFT nr. L 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

- (6) Moderselskaberne er alle involveret direkte, eller indirekte gennem deres datterselskaber, i finansiering, produktion og udlejning af spillefilm og andre underholdningsprogrammer, der skal forevises i biografer, TV eller andre medier.
- (7) UIP har til formål at udleje og — navnlig i forbindelse med forevisning i biografer — at meddele eksklusivlicens på spillefilm, kortfilm og forfilm, der produceres og/eller udlejes af Paramount, MCA eller MGM/UA eller af deres respektive moderselskaber, datterselskaber, associerede selskaber eller kocessionshavere, franchisetagere eller underlicenstagere.
- (8) UIP's udlejnings- og licensrettigheder omfatter geografisk set hele verden, bortset fra USA, områder, der henhører under USA, Puerto Rico og Canada. UIP har datterselskaber, der fungerer som lokale udlejningsselskaber, i samtlige EF-lande undtagen i Portugal, hvor UIP på nuværende tidspunkt distribuerer sine film igennem en licenstagere.
- (9) Oprindelig udlejede Paramount, MCA, MGM, og UA deres film i Fællesskabet gennem deres egne særskilte organisationer, således som det stadig er tilfældet i USA. Paramount og MCA fusionerede i 1970 deres særskilte organisationer uden for USA og Canada i et joint venture, CIC, der havde samme formål som UIP. I 1973 besluttede MGM at opgive sin særskilte udlejningsorganisation, og den 27. oktober indgik selskabet en aftale med CIC (garanteret af Paramount og MCA), hvorved det udpegede CIC som sit eneste udlejningsselskab for alle sine film i samme område. Fra 1973 til 1981 udførte CIC derfor de samme aktiviteter for Paramount, MCA og MGM, som UIP nu varetager for Paramount, MCA og MGM/UA.
- UA fortsatte med at udleje sine film i Fællesskabet gennem sin egen udlejningsorganisation indtil november 1981, da UIP blev oprettet.
- (10) Finansierings- og produktionsstrukturen i forbindelse med spillefilm varierer i vid udstrækning fra film til film. Film produceres (dvs. det kreative arbejde med at arrangere det kunstneriske indhold og selve fotograferingen) for det meste af uafhængige personer eller virksomheder. Disse uafhængige personers eller virksomheders arbejde finansieres helt eller delvis af »produktionsselskaber«, såsom Paramount, MCA eller MGM/UA. Når filmen er færdigspillet og leveret, overgår alle rettighederne til »producenten«, her Paramount, MCA og MGM/UA, der herefter markedsfører filmen gennem udlejningsselskaber, som den pågældende producent meddeler licens for bestemte områder.
- (11) Udlejningen foregår normalt enten gennem to led, således at producenten meddeler et lokalt udlejningsselskab licens på udlejningsrettighederne for et land

eller et område, eller gennem tre led, således at et internationalt udlejningsselskab overtager rettighederne for flere lande eller for verden som helhed, og meddeler et lokalt udlejningsselskab underlicens på disse rettigheder i de enkelte lande. De lokale udlejningsselskaber meddeler biograferne underlicens på forevisningsrettighederne. Det lokale udlejningsselskab har til opgave at indgå aftale med biograferne om leje af film, gøre reklame for filmen, indkræve og udbetale lejeindtægter og sørge for fremstilling af et tilstrækkeligt antal kopier samt udlejning af disse til de lokale biografer. Det beløb i licensgebyr, som biograferne betaler til udlejningsselskabet, er normalt en fast procentsats af netto billetindtægterne tillagt en »break« klausul, der tillader en større procentsats, når billetindtægterne overstiger en aftalt grænse.

- (12) Markedet for forevisning af film i biografer kan vurderes efter mange kriterier, nemlig antallet af film, publikum (antal solgte billetter), billetindtægter eller lejeindtægter (den del af billetindtægterne, som biograferne betaler til udlejningsselskaberne for retten til at forevise en film). Det mest relevante kriterium synes at være billetindtægterne, selv om de ikke foreligger detaljerede taloplysninger.
- (13) Der foreligger kun begrænsede statistikker, men de tal, som parterne og de pågældende nationale brancheorganisationer har fremsendt, tyder på, at moderselskaberne tegner sig for ca. 22 % af billetindtægterne i Fællesskabet, selvom de, som et gennemsnit over de sidste par år, i visse medlemsstater har en større andel (Det Forenede Kongerige:  $\pm 35\%$ ) og i andre en mindre andel (Grækenland:  $\pm 13\%$ , Frankrig:  $\pm 16\%$ ).

Det skal dog fremhæves, at markedsandelene varierer meget fra år til år afhængig af de til rådighed værende films succes. Hvis man f.eks. betragter de første fire års virksomhed af UIP, anslås UIP's markedsandel i medlemsstaterne til:

| (%)                    |      |      |      |      |
|------------------------|------|------|------|------|
| Land                   | 1981 | 1982 | 1983 | 1984 |
| Belgien/Luxembourg     | 25   | 17   | 31   | 18   |
| Danmark                | 23   | 23   | 33   | 22   |
| Frankrig               | 16   | 13   | 17   | 14   |
| Tyskland               | 21   | 16   | 30   | 19   |
| Italien                | 15   | 21   | 25   | 31   |
| Det Forenede Kongerige | 34   | 35   | 56   | 36   |
| Irland                 | 22   | 23   | 37   | 21   |
| Nederlandene           | 26   | 14   | 26   | 21   |

Senere tal bekræfter denne undersøgelse:

| Land                   | (%)  |      |      |      |
|------------------------|------|------|------|------|
|                        | 1985 | 1986 | 1987 | 1988 |
| Belgien/Luxembourg     | 20   | 23   | 21   | 23   |
| Danmark                | 21   | 31   | 23   | 24   |
| Frankrig               | 11   | 13   | 12   | 11   |
| Tyskland               | 20   | 22   | 21   | 25   |
| Italien                | 14   | 20   | 16   | 20   |
| Det Forenede Kongerige | 21   | 29   | 26   | 33   |
| Irland                 | 15   | 15   | 12   | 19   |
| Nederlandene           | 29   | 38   | 31   | 30   |

## B. De oprindeligt anmeldte aftaler

### 1. Oversigt

#### (14) Aftalerne omfatter:

- en såkaldt »joint venture aftale« (JVA) af 5. oktober 1981 samt en ændring dertil af 1. november 1981, dvs. en aftale mellem moderselskaberne om oprettelsen og driften af UIP
- fire »franchiseaftaler« (FA) af 1. november 1981 mellem moderselskabernes datterselskaber og UIP; der er tale om følgende aftaler, der vedrører de forbindelser mellem selskaberne, som JVA medfører:
  - aftale mellem Paramount Pictures Corporation International BV og UIP
  - aftale mellem MCA International BV og UIP
  - aftale mellem MGM International BV og UIP
  - aftale mellem CIC NV og UIP
- fire »garantier« af 1. november 1981 til UIP i forbindelse med FA; disse garantier er undertegnet af hvert enkelt moderselskab
- to andre aftaler af henholdsvis 5. oktober og 1. november 1981 om udvidelse af UIP's aktiviteter til at omfatte eneret til at udleje film til forevisning i betalings-tv
- to »agenturaftaler« af 1. november 1981, hvorved CIC og UA udpeges som UIP's udlejere af spillefilm i perioden 1981 til 1991, dvs. i franchiseaftalernes løbetid
- en aftale af 5. oktober 1981, hvorved joint venture aftalen kun kommer til at gælde i en bestemt jurisdiktion, såfremt den er registreret eller godkendt i en sådan jurisdiktion.

### 2. Formålet med oprettelsen af UIP

- (15) Ifølge moderselskaberne har oprettelsen af UIP udelukkende til formål at nedbringe de faste generalomkostninger. Med UIP ville man undgå det dobbeltarbejde, som organisationerne CIC og UA udførte. UIP har endvidere til formål at sikre, at de enkelte moderselskaber opnår de største mulige bruttoindtægter af filmudlejningen (artikel 3, litra d), i FA).

### 3. Relevante bestemmelser

JVA og FA indeholder bl. a. følgende bestemmelser:

#### Organisation

- (16) I henhold til de anmeldte aftaler udpeger hvert moderselskab det samme antal medlemmer af UIP's bestyrelse (antallet af bestyrelsesmedlemmer fastsættes med mellemrum af moderselskaberne i fællesskab). Bestyrelsen kan kun vedtage beslutninger med enstemmighed (artikel 1, stk. 4, litra b), i JVA). UIP skulle ledes af to ligestillede bestyrelsesformænd, hvoraf den ene blev udpeget af de bestyrelsesmedlemmer, der repræsenterer MCA og Paramount, og den anden af de bestyrelsesmedlemmer, der repræsenterer MGM/UA. Formændene skulle så vidt muligt konsultere hinanden, før de tager stilling til væsentlige spørgsmål (artikel 1, stk. 4, litra c), i JVA). UIP har imidlertid erstattet bestyrelsesformændene med en enkelt administrationschef efter registreringen af anmeldelsen. UIP's aktionærer træffer beslutninger med enstemmighed undtagen i forbindelse med valg af bestyrelsesmedlemmer (artikel 1, stk. 4, litra d)). Moderselskaberne har samme rettigheder og interesser i UIP (artikel 1, stk. 4, litra a), i JVA).

Der er oprettet en aktionærkomité, som skal vejlede og kontrollere UIP's direktører, og som har den endelige afgørelse med hensyn til ledelsen af UIP. Denne komités beslutningsdygtige flertal består af repræsentanter for alle tre moderselskaber, og i praksis træffer den beslutninger med enstemmighed. De af aktionærkomitéens medlemmer, der også er medlemmer af aktionærernes driftkomité, bærer det fulde ansvar for tilsynet med UIP's løbende transaktioner. Blandt de forhold, der skal godkendes af aktionærkomitéen, kan nævnes individuelle forslag om at købe lokale film.

#### Eksklusivitet

- (17) Moderselskaberne giver UIP eksklusivlicens på ophavsretten til at udleje alle spillefilm, kortfilm og forfilm, der produceres og/eller udlejes af de enkelte moderselskaber eller af deres moderselskaber, datterselskaber og associerede selskaber (artikel 1, stk. 1, første afsnit, i JVA — artikel 1, litra a), i FA).

Denne eksklusivitet meddeles for perioden 1. november 1981 til 31. oktober 1991 og derefter for et år ad gangen, indtil aftalerne ophører.

Eksklusiviteten gælder for hele verden, bortset fra USA og Canada. Der meddeles eksklusivlicens på udlejning af film til forevisning i biografer og til forevisning på betalings-tv, det vil sige i alle tilfælde, hvor forevisningen ikke foregår på landsdækkende tv og på videokassetter, og hvor der ikke er tale om specielle kunder (f.eks. militære anlæg, fly) (artikel IV, stk. 4, nr. 1, litra b), i JVA — artikel 3 i FA).

- (18) Moderselskaberne tilbyder UIP deres respektive rettigheder til alle spillefilm, som de hver især producerer, leverer og/eller udlejer, og for hvilke de ejer de internationale distributionsrettigheder. Ifølge de anmeldte aftaler skal UIP ikke nødvendigvis udleje alle de film, som moderselskaberne tilbyder, men kan af kommercielle årsager afslå at udleje en film i en eller flere medlemsstater. Moderselskaberne kan udleje afviste film gennem andre udlejningsvirksomheder for egen regning (artikel 3, litra d), i FA).

UIP skal ifølge en resolution vedtaget af aktionærkomitéen imidlertid udleje film, som det pågældende moderselskab har bestemt for et område uden for USA og Canada. Hvis et moderselskab ikke kræver, at UIP udlejer en film, fordi det foretrækker selv at udøve sine rettigheder og selv at udleje filmen, skal det konsultere UIP med hensyn til vilkårene for det uafhængige udlejningstilbud.

- (19) Med hensyn til den eksklusive udlejningsret har moderselskaberne givet UIP eneret til at producere, finansiere og udleje lokale film, som ikke er engelsksprogede, det vil sige film, der fortrinsvis skal udlejes i det område, hvor de produceres. Denne ret omfatter også UIP's opkøb af lokale film med henblik på udlejning; beslutningerne om sådanne opkøb træffes af aktionærkomitéen. Moderselskaberne bevarer retten til at producere film, der ikke er engelsksprogede, med henblik på udlejning, men skal først underrette UIP derom (artikel 5 i FA).

#### Udlejning

- (20) Før en film udsendes, skal UIP drøfte de generelle planer for udlejning med det pågældende moderselskab (herunder reklamekampagner, udsendelsestidspunkter og forventede udlejningsomkostninger); tilsvarende drøftelser kan finde sted, medens filmen udsendes (artikel 3, litra e), i FA). UIP skal bestræbe sig på at sikre de størst mulige bruttoindtægter for en film (artikel 3, litra d), i FA).
- (21) Ifølge de anmeldte aftaler bevarer moderselskaberne kontrollen med, hvorledes deres film produceres og

finansieres (bortset fra at de, før de producerer film, der ikke er engelsksprogede, med henblik på udlejning til en større kreds, skal underrette UIP derom). De forbeholder sig også ret til efter eget skøn at fastsætte, hvor mange kopier der skal fremstilles af filmen, hvilket atelier der skal fremstille dem, og hvor store reklameudgifterne må være i forbindelse med de film, der skal udlejes af UIP; moderselskaberne skal dog tillade, at der fremstilles tilstrækkelig mange kopier og gøres tilstrækkelig reklame til, at UIP kan indtjene et maksimalt overskud af udlejningen. Reklameudgifterne samt udgifterne til synkronisering og kopiering af en film afholdes af det pågældende moderselskab. Moderselskaberne bevarer ejendomsretten til samtlige kopier og alt reklamemateriale.

- (22) UIP's normale udgifter, det vil sige drifts- og generalomkostninger i forbindelse med udlejningen, skal afholdes ligeligt af moderselskaberne (artikel IV, stk. 4, nr. 5, litra a), i JVA). Disse udgifter indhentes igen gennem et distributionsgebyr betalt til UIP af hvert moderselskab baseret på bruttoindtægterne (leje) ved udlejningen af de enkelte moderselskabers film, dog højst et beløb svarende til moderselskabets andel, dvs. en tredjedel af UIP's normale udgifter. Herudover har UIP ret til et lavere gebyr af yderligere lejeindtægter af moderselskabets film.
- (23) I henhold til artikel 15, litra d), i FA skal UIP »betale licensgiveren (moderselskabet) alle de beløb, der er forfaldet til betaling, eller som med rimelighed kan forventes at være forfaldet, i overensstemmelse med denne aftale«. Desuden har moderselskaberne vedtaget, at UIP's overskud skal fordeles ligeligt mellem dem som udbytte, afhængigt af kontantbeholdningen, i overensstemmelse med gældende ret (artikel I, stk. 1, nr. 4, i JVA).

#### C. Aftalerne som ændret på Kommissionens foranledning

- (24) På Kommissionens anmodning gav UIP og dets moderselskaber den 2. december 1987 meddelelse om, at de anmeldte aftaler ville blive ændret på følgende måde:

##### 1. Eksklusivitet

- (25) Et moderselskab, som vælger at udleje en film uden for USA og Canada, skal tilbyde en »Right of First Refusal« (dvs. moderselskabet skal først tilbyde dets produkt til distribution gennem UIP) på et område til område-grundlag af de omtalte udlejningsrettigheder til UIP. I denne forbindelse anses Fællesskabet som et område. Hvis UIP vælger ikke at udleje en film, skal UIP dog udleje den, hvis det selskab, der har udlej-

ningsrettighederne i det pågældende område, giver pålæg derom. I disse tilfælde, hvis UIP selv vælger at udleje en film eller får det pålagt af den part, der har udlejningsrettighederne i det pågældende område, skal sidstnævnte meddele UIP en eksklusivlicens på filmen i området. Det skal forstås, at hvis UIP meddeler et selskab, at det ikke vil udleje en film i et bestemt område, og det pågældende selskab accepterer denne beslutning, mister UIP alle yderligere rettigheder og interesser i forbindelse med udlejningen af filmen, som derefter kan udlejes på anden måde i det pågældende område.

Hverken aktionærkomitéen, driftkomitéen eller andre af UIP's komitéer, der består af repræsentanter for selskaberne, medvirker ved UIP's afgørelse af, om det skal afslå at udleje en film; en sådan afgørelse træffes udelukkende af UIP's administrerende direktør.

- (26) Hvad angår betalings-tv har UIP og dets moderselskaber vedtaget at lade aftalerne af 5. oktober og 1. november 1981 om betalings-tv udgå af den liste over aftaler, der var anført i UIP's anmeldelse. UIP og dets aktionærer forbeholder sig dog ret til at indgive en særskilt anmeldelse af de aftaler, som udgår af listen i den oprindelige anmeldelse.

## 2. UIP's og dets aktionærers muligheder for at udleje film fra tredjemand

- (27) UIP og dets aktionærer har givet Kommissionen tilsagn om, at UIP er rede til, på grundlag af en kommerciel vurdering, at producere, finansiere eller udleje spillefilm fra tredjemand i Fællesskabet eller at erhverve udlejningsrettighederne til sådanne film, og at også de enkelte aktionærer, på grundlag af en kommerciel vurdering, vil være rede til at producere, finansiere eller erhverve udlejningsrettigheder til lokale film, der tilbydes i Fællesskabet.

## 3. Udenlandske, ikke engelsksprogede, lokale film og aftaler om fælles produktion

- (28) UIP og dets aktionærer vedtog at ændre FA, således at aktionærerne hver især har ret til at producere, finansiere eller erhverve udlejningsrettigheder til udenlandske, ikke engelsksprogede, lokale film og at tilbyde UIP udlejningen af disse film. Hvis UIP afslår at udleje en sådan film, har selskaberne ret til at udleje den på anden måde.

- (29) Med hensyn til aftaler om fælles produktion behøver selskaberne ikke at erhverve udlejningsrettigheder til film produceret i henhold til en samarbejds- eller samfinansieringsaftale med tredjemand for et udenlandsk område (områder uden for USA og Canada). Hvis tredjemand har erhvervet alle sådanne rettigheder, kan disse udnyttes uden hensyn til UIP. Dette gælder for alle aftaler om fælles produktion uanset bestemmelserne i aftalen om rettighederne.

## 4. Omkostningsdeling

- (30) På Kommissionens anmodning vedtog UIP's aktionærer at ændre bestemmelsen (se nr. 22), således at dette ekstragebyr, der udbetales til UIP i et bestemt år, vil indgå i den tredjedel af UIP's samlede driftsomkostninger, som licensgiverne hver især er forpligtede til at afholde i det følgende år.

## 5. Tilsagn

- (31) UIP og dets aktionærer har givet Kommissionen tilsagn om, at ingen af UIP's komitéer, der består af repræsentanter for UIP's aktionærer, medvirker ved planerne om at udsende, udleje eller markedsføre de enkelte aktionærers film.
- (32) UIP og dets aktionærer har også givet tilsagn om, at UIP eller dets aktionærer vil føre detaljerede fortegnelser over (i) titlerne på tredjemands lokale film, der produceres, finansieres eller udlejes af UIP i Fællesskabet, (ii) lokale film med oprindelse i Fællesskabet, for hvilke tredjemand skriftligt tilbyder UIP produktionen, finansieringen eller udlejningen i Fællesskabet, (iii) spillefilm, udlejet af UIP i Fællesskabet, men hvortil UIP's aktionærer har udlejningsrettighederne, og (iv) UIP-aktionærernes fælles produktion, som ikke udlejes af UIP i Fællesskabet, men hvortil aktionærer har rettigheder.
- (33) Ved skrivelse af 27. juli 1988 gav UIP Kommissionen et tilsagn angående oprettelsen af voldgiftsprocedure (se bilag) og standardskrivelser, der er nødvendige for at gennemføre arrangementer til løsning af konflikter med biograferne.

## D. Bemærkninger fra interesserede tredjeparter

- (34) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede tredjeparter i tilslutning til den meddelelse, der blev offentliggjort i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17.

## II. RETLIG VURDERING

### A. Artikel 85, stk. 1

- (35) I Traktatens artikel 85, stk. 1, er det fastsat, at alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen

mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, er uforenelige med fællesmarkedet og forbudt.

bestemmelserne (se nr. 16) er moderselskaberne nødt til at samarbejde med hinanden i beslutningsprocessen omkring vigtige anliggender, som påvirker driften af joint venture selskabet.

- (36) Grundaftalen mellem Paramount, MCA og MGM/UA, hvorved der stiftes et joint venture selskab (UIP) til at udleje og give licens på spillefilm, hovedsageligt til forevisning i biografteater, er sammen med de ledsagende aftaler mellem uafhængige virksomheder, som er omfattet af Traktatens artikel 85, stk. 1.

- (37) De anmeldte aftaler skal betragtes som en helhed under særlig hensyntagen til deres økonomiske følger. Konkurrencen begrænses som følge af stiftelsen af selve joint venture selskabet og de restriktive bestemmelser i de andre anmeldte aftaler.

- (38) Det relevante marked er som helhed Fællesskabet. Aftalerne har virkning ud over Fællesskabet, men i sin vurdering af, om artikel 85, stk. 1, finder anvendelse, har Kommissionen kun taget hensyn til virkningerne inden for Fællesskabet. I sin evaluering af disse virkninger har Kommissionen analyseret markedet i Fællesskabet som bestående af delmarkeder, der svarer til de forskellige medlemsstater, hvor biografmiljøet varierer fra land til land.

De markeder, der berøres af aftalerne, er til dels det marked, på hvilket moderselskaberne konkurrerer med andre produktionsselskaber ved finansieringen og produktionen af spillefilm, men hovedsagelig det marked, på hvilket udlejerne konkurrerer med hinanden med henblik på at opnå de bedste vilkår og forevisningstider for disse film i biografteaterne.

- (39) Hvad angår det horisontale forhold mellem Paramount, MCA og MGM/UA, finder artikel 85, stk. 1, anvendelse, fordi disse virksomheder må betragtes i det mindste som potentielle konkurrenter på det pågældende marked. Oprindeligt udlejede Paramount, MCA, MGM og UA selv deres egne film i Fællesskabet gennem deres særskilte organisationer, og de fortsætter for nærværende med at konkurrere indbyrdes ved produktion af spillefilm, som udlejere af film til biografteaterforevisning i USA og Canada, og som udlejere af film til udsendelse på fjernsyn og udgivelse på videokassetter. Med sammenlægningen af deres ressourcer i Fællesskabet er UIP's moderselskaber ophørt med selvstændigt at udleje film i indbyrdes konkurrence.

- (40) Selve stiftelsen af UIP har bevirket en begrænsning af den selvstændighed i beslutningshenseende, som moderselskaberne ellers ville have haft. I henhold til

- (41) Aftalerne bevirker også en vis grad af konsensus i udlejningen af moderselskabernes film hvad angår sted og tidspunkt for filmens udsendelse, hvilket understreger UIP's restriktive karakter. Før en film udsendes, skal UIP drøfte de generelle planer for udlejning med det pågældende moderselskab, herunder reklamekampagner, forventede udlejningsomkostninger og udsendelsestidspunkter. Af denne grund er UIP nødt til at tilpasse sin rådgivning efter samtlige moderselskabers interesser. Da UIP skal sikre de tre moderselskabers størst mulige fortjeneste, må UIP og moderselskaberne enes om tid og sted for udsendelsen af alle deres film til alles generelle fordel og på en sådan måde, at en film ikke kommer til at skade forevisningsudsigterne for andre UIP-film.

- (42) Aftalerne indeholder visse udtrykkelige forpligtelser, som af parterne betragtes som en nødvendig del af deres arrangement, og som lægger begrænsninger for moderselskaberne og UIP i deres konkurrencemæssige adfærd.

Ifølge aftalerne skal hvert af moderselskaberne, som vælger at udleje en film i Fællesskabet, først tilbyde UIP udlejningsrettighederne. Denne bestemmelse (der er beskrevet nærmere under nr. 25) indebærer, at moderselskaberne pålægges to konkurrencebegrænsninger. For det første kan de ikke længere selv optræde som fuldstændigt uafhængige udlejere på markedet for spillefilm, som de gjorde før stiftelsen af UIP. For det andet lægger aftalerne begrænsninger for dem med hensyn til overdragelse af udlejningen af deres film i Fællesskabet til andre udlejningsvirksomheder. Den forhåndsret, som moderselskaberne indrømmer UIP i forbindelse med udlejning af udenlandske, ikke-engelsksprogede film, har lignende restriktive virkninger (se nr. 28).

- (43) De pågældende aftaler påvirker samhandelen mellem medlemsstater i væsentlig grad. Moderselskaberne tegner sig for ca. en fjerdedel af bruttobilletindtægterne i forbindelse med fremvisning af spillefilm i biografteater og er blandt de største producenter og udlejere af film i Fællesskabet. Med sammenlægningen af deres udlejningsvirksomhed i Fællesskabet som helhed i et fælles udlejningsselskab beliggende i en medlemsstat, som kontrollerer licensgivningen på film i hele Fællesskabet, elimineres tre uafhængige leverandører, som ellers ville have kunnet gøre brug af en eller flere uafhængige udlejerers tjenesteydelser. Dette bevirker nødvendigvis, at handelen udvikler sig under forhold, der afviger fra dem, som ellers ville have bestået, hvis en sådan funktionssammenlægning ikke havde fundet sted.

## B. Artikel 85, stk. 3

- (44) Efter de ændringer, som moderselskaberne har foretaget i de oprindeligt anmeldte aftaler, samt de tilsagn, de har afgivet til Kommissionen, og under hensyntagen til de specifikke kendetegn ved filmindustrien, opfylder de aftaler, som UIP har anmeldt på vegne af Paramount, MCA og MGM/UA, de i artikel 85, stk. 3, fastsatte betingelser for en fritagelse.
- (45) Det ved aftalerne etablerede samarbejde medfører økonomiske fordele for produktionen og udlejningen af film samt for forbrugerne, som ikke ville kunne opnås uden joint venture selskabet, og som opvejer ulemperne.
- (46) Med stiftelsen af UIP gives der mulighed for en mere effektiv og rationel udlejning af moderselskabernes produkt og for opretholdelse af et økonomisk levedygtigt udlejningsnet på et vigende marked, hvor de finansielle risici i øjeblikket er betydelige.
- (47) Det skal specielt påpeges, at filmindustrien har været udsat for et udtalt fald i publikumstilstrømningen og billetindtægterne i årene forud for aftalernes indgåelse. Billetsalget i Fællesskabet faldt i gennemsnit med 40 % fra 1970 til 1986, men har stabiliseret sig siden 1987. Billetindtægterne faldt også i gennemsnit 26 % i perioden 1970 til 1986, selv om de siden 1987 har vist tegn på opgang. En af de faktorer, som har spillet en rolle i denne påvirkning af branchen, har været de nye teknologier inden for tv, dvs. kabel- og satellitfjernsyn og videokassetter, som er blevet af voksende betydning som filmforevisningsmedie på bekostning af biografer. Hertil kommer, at produktionsomkostninger samt såvel variable som faste driftsomkostninger (dvs. tryksager og reklamer, kontorer og specialiseret personale) ved opretholdelsen af en udlejningsorganisation er steget kraftigt.
- (48) UIP-aftalerne har under disse forhold sat moderselskaberne i stand til at blive mere effektive og hindre dobbeltarbejde i udlejningsorganisationerne og i væsentlig grad nedsætte udlejningsomkostningerne på centralkontorniveau og for de lokale udlejningsafdelinger. Denne øgede effektivitet har bevirket, at der kan stilles flere film til rådighed i Fællesskabet, og at produktionen i Fællesskabet er blevet stimuleret, særlig i betragtning af, at UIP og hvert af moderselskaberne har ret til at finansiere lokale film i Fællesskabet, og at moderselskaberne har ret til at indgå
- aftaler om fælles produktion og aftaler om udenlandske, ikke-engelsksprogede film på dette område.
- (49) Aftalerne i deres ændrede form bevirker endvidere, at forbrugerne (biograferne og i sidste ende publikum) får rimelig andel i fordelene herved, fordi såvel kvaliteten som den tilbudte service forbedres under hensyn til de kendetegn, der karakteriserer den omhandlede sektor. En mindre bekostelig udlejningsorganisation vil resultere i et mere effektivt net af afdelingskontorer, som vil kunne sikre biograferne såvel let adgang til film som regelmæssighed i leveringerne. Desuden vil sådanne forbedringer sætte UIP i stand til at udvikle nærmere forbindelser med regionale biografer og små biografer, således at det bedre kan imødekomme disses behov og efterspørgsel. Endelig vil biografgængere drage fordel af det øgede udbud af film, fordi de får større valgmuligheder.
- (50) Aftalerne indeholder ingen begrænsninger, som ikke er nødvendige til at virkeliggøre nævnte mål i fritagelsens gyldighedsperiode.
- (51) Stiftelsen af selve joint venture selskabet er nødvendig for at sikre videreførelsen af udlejningen på verdensplan af moderselskabernes film. Andre alternativer, som er mindre konkurrencebegrænsende, såsom muligheden for international udlejning gennem uafhængige udlejningsvirksomheder i Fællesskabet, ville ikke være egnede til at opnå de fordele, som forventes af UIP.
- (52) Der findes ingen uafhængig, ikke-integreret udlejningsorganisation, som dækker hele Fællesskabet, og de få udlejningsvirksomheder på nationalt plan, som er store nok til at tilbyde økonomiske fordele, der kan sammenlignes med dem, som UIP tilbyder, er integreret opad. Dette er tilfældet i Italien med Cidif, Medusa, DLF, Cannon, Columbia, Warner Bros. og Twentieth Century Fox (hvoraf de tre sidstnævnte benytter samme agent); Columbia-EMI-Warner Distributors Limited, Cannon Film Distributors Limited og United Kingdom Film Distributors Limited i Det Forenede Kongerige; Gaumont, UGC og Parafrance i Frankrig; Cannon-Tuschinski og Warner Columbia i Nederlandene; Warner-Columbia, Fox-Disney og Tobis-Constantin i Tyskland; Warner-Columbia, Fox-UGC, Gaumont og Dream World i Belgien; Abbey Films i Irland og Nordisk Film i Danmark.
- (53) Visse kendetegn ved film som handelsvare bevirker tillige, at sandsynligheden for et for snævert samarbejde mellem moderselskaberne som følge af stiftelsen af UIP mindskes. Spillefilm må ikke nødvendigvis betragtes som ensartede produkter, idet hver enkelt film har sine egne kvaliteter og kommercielle tiltræk-

- ningskraft, som er afgørende for, om den bliver en succes. Desuden er det meget vanskeligt nøjagtigt at forudsige forud for en filmforevisning, hvilken kommerciel succes den får. Den pris, som biograferne betaler for hver film, er et lejegebyr, der udtrykkes i procent (i Belgien og Frankrig er gebyret fastsat af staten) eller flere procenter af billetindtægterne, som naturligvis varierer fra film til film. Der kan i denne forbindelse ikke blive tale om gensidig aftale om priser og licensvilkår, og det er vanskeligt at gennemføre en ordning med kvoter for salgsindtægter, fordi der ikke findes en klausul om udbyttedeling. Der fandtes en sådan klausul i de oprindeligt anmeldte aftaler, men denne er siden blevet ændret på Kommissionens anmodning. Før Kommissionens indgreb skulle moderselskaberne ifølge denne klausul betale en vis procentdel til UIP af eventuel yderligere lejeindtægter af deres film, efter at hver af parterne havde dækket en tredjedel af UIP's samlede årlige omkostninger. Da hver af moderselskaberne ved årets udgang modtager en tredjedel af det overskud, som UIP har opnået, begrænsedes konkurrencen derved, at klausulen, der pålagde yderligere gebyr, gav hver af moderselskaberne en interesse i de andres indtægter. Efter ændringen vil det ekstragebyr, der udbetales til UIP i et bestemt år, indgå i den tredjedel af UIP's samlede driftsomkostninger, som licensgiverne hver især er forpligtede til at afholde i det følgende år.
- (54) Joint venture selskabets restriktive karakter begrænses tillige derved, at moderselskaberne fortsat har kontrol over de vitale elementer for konkurrencen i filmindustrien: de bestemmer, hvor mange kopier der skal laves, de udvælger filmlaboratoriet, og de bærer deres egne omkostninger ved kopiering, synkronisering og reklamevirksomhed. Parternes selvstændighed i forbindelse med udsendelse og salg af deres respektive film er også blevet understreget ved et tilsagn til Kommissionen om, at ingen UIP-komiteer må drøfte planer i denne henseende (se nr. 31).
- (55) Den forhåndsret, som moderselskaberne indrømmer UIP med hensyn til deres respektive udlejningsrettigheder som defineret i de ændrede aftaler, er nødvendig til at sikre, at UIP modtager en tilstrækkelig strøm af film, således at joint venture selskabet kan opnå de stordriftsfordele, som parterne søger at realisere. De negative virkninger, som sædvanligvis er forbundet med eksklusive distributionsarrangementer af denne type, begrænses i væsentlig grad i dette tilfælde af to årsager. For det første har hvert af moderselskaberne fortsat ret til at pålægge UIP at udleje en given film i tilfælde af, at joint venture selskabet selv vælger ikke at udleje filmen i hele Fællesskabet, eller de kan selv udleje filmen eller lade den udleje gennem tredjemand. For det andet skal moderselskaberne og UIP selv ud fra deres egen kommercielle bedømmelse stå til rådighed til at udleje tredjeparters film i Fællesskabet.
- (56) Aftalerne giver ikke parterne mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende produkter.
- (57) UIP har en gennemsnitlig markedsandel på 22 % i Fællesskabet. Konkurrencen i filmsektoren har imidlertid tendens til at koncentreres på bestemte områder som følge af forskellene i branchens struktur i de forskellige medlemsstater såsom sprogbarrierer, administrative forskrifter og forskellige distributions- eller forevisningsmønstre; alle disse elementer gør en økonomisk analyse af virkningerne af dette joint venture selskab baseret på markedsandele omfattende Fællesskabet som helhed mindre meningsfuld. Som tidligere nævnt konkurrerer UIP's lokale kontorer i visse medlemsstater med udlejningsvirksomheder af nogenlunde samme størrelse, som har integrerede aktiviteter omfattende produktion, udlejning og sommetider også forevisning. Følgelig kan det med rimelighed forventes, at andre udlejningsvirksomheders stilling på markedet ikke vil blive bragt i fare af UIP.
- En beregning af UIP's styrke på markedet foretaget ved en sammenlægning af samtlige markedsandele er tillige af begrænset værdi, fordi en udlejningsvirksomheds årlige lejeindtægter svinger betydeligt afhængig af filmenes succes. Tallene under nr. 13 illustrerer sådanne udsving. Ifølge de pågældende tal var UIP's markedsandele i de første år af joint venture selskabets virke i Tyskland på henholdsvis 17 %, 21 %, 16 %, 30 % og 19 %. Lignende udsving gjorde sig gældende i Belgien i samme periode, nemlig 19 %, 25 %, 17 %, 31 % og 18 %, samt i de øvrige medlemsstater. De afspejler derfor ikke nødvendigvis ændringer i den økonomiske styrke, som direkte kan tilskrives udlejningsorganisationens funktion, men snarere den omstændighed, at udlejningsvirksomheden i det mindste i det pågældende år har haft film med større publikumstække.
- (58) UIP's muligheder for at udelukke konkurrencen mindskes tillige ved den økonomiske modvægt, som biograferne udgør i medlemsstaterne, hvoraf nogle har en fremherskende stilling i nøglepositioner. F.eks. i Det Forenede Kongerige domineres biografmarkedet af to store biografkæder, nemlig Rank og EMI, som kontrollerer ca. 40 % af biograferne og 65 % af billetindtægterne. Fire nationale biografkæder i Frankrig tegner sig for ca. 55 % af billetindtægterne, og der findes lignende eksempler i de øvrige medlemsstater. Der er endog tale om større procentsatser med hensyn til biografer og billetindtægter i de større byer, der normalt tegner sig for de største indtægter.
- (59) Endelig giver indførelsen af en voldgiftsprocedure, hvilket Kommissionen anmodede om, og som bygger på de bestående forpligtelser i henhold til ordningerne for tvungen voldgift i medlemsstaterne til bilæggelse af tvister i forbindelse med leje af film eller adgang til biografer, yderligere sikkerhed med hensyn til udlej-

ningsnettets faktiske udbredelse og drift på markedet.

#### *Fritagelsens varighed samt påbud*

- (60) Kommissionen skal ifølge artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 17 angive det tidspunkt, fra hvilket fritagelsen skal have virkning.

De aftaler, som blev anmeldt den 11. februar 1982, indeholdt flere bestemmelser, som gjorde det umuligt at indrømme fritagelse i denne sag. Efter drøftelser med Kommissionen har anmelderne forelagt en række ændringer til aftalerne for at imødekomme Kommissionens krav. Det tidspunkt, fra hvilket fritagelsen skal have virkning, bør derfor ikke være tidspunktet for anmeldelsen, men den 27. juli 1988, hvor aftalparterne fremlagde deres sidste ændringer.

- (61) Efter artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 17 skal en beslutning om fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3, træffes for et bestemt tidsrum, og der kan knyttes betingelser og påbud til en sådan beslutning.

I betragtning af det pågældende markeds art bør fritagelsens varighed fastsættes til fem år. For at Kommissionen imidlertid kan udøve sine kontrolfunktioner i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 17, skal det pålægges de virksomheder, som denne beslutning er rettet til, at anmelde alle ændringer eller tilføjelser til aftalerne samt alle voldgiftskendelser om tvister vedrørende udlejning af film eller adgang til biografer mellem UIP og biografer i Fællesskabet —

#### VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

##### *Artikel 1*

I henhold til EØF-Traktatens artikel 85, stk. 3, erklæres bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, i perioden 27. juli 1988 til 26. juli 1993 uanvendelige på grundaftalen af 5. oktober 1981 mellem Paramount Pictures Corporation, MCA Inc., Metro-Goldwyn-Mayer Film Co., United Artists Corporation og Cinema International Corporation NV om stiftelsen af det fælles datterselskab United International Pictures BV,

og på de ledsagende aftaler mellem moderselskaberne eller deres datterselskaber og joint venture selskabet.

##### *Artikel 2*

Til den i artikel 1 omhandlede fritagelse knyttes der følgende påbud:

- a) de virksomheder, som denne beslutning er rettet til, skal omgående meddele Kommissionen alle ændringer eller tilføjelser til de i artikel 1 omhandlede aftaler og alle ændringer af området, arten eller udstrækningen af samarbejdet mellem dem, og
- b) de skal underrette Kommissionen om alle voldgiftskendelser om tvister vedrørende udlejning af film eller adgang til biografer mellem UIP og biografer i Fællesskabet.

##### *Artikel 3*

Denne beslutning er rettet til følgende virksomheder:

- United International Pictures BV  
Rijswijkstraat 175  
Amsterdam W 3  
Nederlandene
- Paramount Pictures Corporation  
One Gulf & Western Plaza  
New York  
New York 10023 USA
- MCA Inc.  
100 Universal City Plaza  
Universal City  
California 91608 USA
- MGM/UA Communications Co.  
10000 West Washington Boulevard  
Culver City  
California 90232 USA.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 1989.

*På Kommissionens vegne*

Sir Leon BRITTAN

*Næstformand*

## BILAG

## Tilsagn

»UIP forpligter sig til følgende:

- a) UIP vil støtte biografernes bestræbelser på at etablere voldgiftsprocedurer eller lignende procedurer til løsning af konflikter vedrørende leje af film eller adgang til biograferne.
- b) Opstår der en konflikt med en biograf om leje af film i de medlemsstater, hvor biograferne ikke for øjeblikket kan tvinge UIP til at lade konflikter afgøre ved voldgift i henhold til de gældende voldgiftsprocedurer for erhvervslivet, vil UIP meddele den pågældende biograf, at den kan lade UIP afgøre denne og alle fremtidige konflikter om leje af film, hvortil UIP har udlejningsrettighederne, hvad enten sådanne konflikter måtte opstå før, under eller efter indgåelsen af aftaler om en bestemt film mellem UIP og biografen.

Hvis gældende ordninger ikke omfatter voldgift i forbindelse med de konflikter vedrørende leje af film, som måtte opstå før, under eller efter indgåelsen af en aftale om en bestemt film mellem UIP og den pågældende biograf, vil UIP også meddele biografen, at den kan lade konflikterne afgøre hos UIP.

- c) Ved en sådan voldgift skal følgende regler overholdes:

1. Den part, der agter at lade en konflikt afgøre ved voldgift, skal skriftligt (ved anbefalet skrivelse) give den anden part meddelelse derom, idet han anfører konfliktens art, de grunde, hvorpå han støtter sit krav, og hvorledes han ønsker konflikten bilagt.
2. Proceduren ledes af en voldgiftsdommer, der udpeges af parterne i fællesskab senest 15 dage efter modtagelsen af den skriftlige meddelelse, eller af tre voldgiftsdommere. I sidstnævnte tilfælde skal parterne i konflikten hver udpege en voldgiftsdommer senest 15 dage efter, at fristen for den fælles udnævnelse af en voldgiftsdommer er udløbet. De voldgiftsdommere, som parterne har udpeget, skal udpege endnu en voldgiftsdommer, der skal være opmand, og dette skal ske senest 15 dage efter, at de begge er udpeget. Hvis voldgiftsdommerne ikke kan blive enige, udpeges den tredje voldgiftsdommer af præsidenten for den appeldomstol, der har jurisdiktion i kommercielle anliggender i hovedstaden i det land, hvor den pågældende biograf er beliggende.
3. Sagens indhold behandles efter lovgivningen i det land, hvor biografen er beliggende.
4. Den interne voldgiftsprocedure skal følge Det Internationale Handelskammers voldgiftsregler. Generelle proceduremæssige spørgsmål afgøres i henhold til lovgivningen i det land, hvor biografen er beliggende.
5. Voldgiften finder sted i det land, hvor biografen er beliggende.
6. Voldgiften skal foregå på det sprog, der anvendes i det land, hvor biografen er beliggende.
7. Medmindre andet er vedtaget af parterne, skal voldgiftskendelsen afgives senest fem måneder efter, at alle voldgiftsdommerne er blevet udpeget. Voldgiftsdommerne skal være opmærksomme på, at de særlige træk, der kendetegner biografbranchen, gør det nødvendigt at behandle sagerne som hastesager.
8. Medmindre andet er fastsat i national ret, vil en anmodning til en kompetent retsinstans om foreløbige forholdsregler ikke være uforenelig med voldgiftsaftalen og vil heller ikke betyde, at aftalen ophører.
9. Voldgiftsdommeren eller voldgiftsretten fastsætter det acontobeløb, som den ene eller begge parter skal betale til voldgiftsomkostningerne.
10. Hvis en biograf vælger at lade en strid om leje af film afgøre hos UIP, indvilliger den pågældende biograf herved i at lade eventuelle andre konflikter med UIP om adgang til den pågældende biograf afgøres hos UIP.
11. I voldgiftskendelsen skal det, foruden gennemgangen af sagens omstændigheder, fastslås, hvem af parterne der skal afholde voldgiftsomkostningerne, eller i hvilket forhold disse omkostninger skal deles mellem parterne.

- d) Nærværende tilsagn gælder fra det tidspunkt, hvor der indrømmes fritagelse til UIP, og i hele fritagelsesperioden.»